தாதி புராண பர்யாலோசனையால் நிர்ணயஞ் செய்யப் படுகின்றது. அங்ஙனமே, ஸ்ரீமத் பாகவதத்தின்கண் மூன்றாவது ஸ்கந்தத்தில் "பரப்பிரஹ்மம், பரமாத்மா, பரமேஶ்வரன், புமான், பகவான் (ஆகிய ஒரு) ஞானமாத்திரமே திருசியாதி பிருதக் பாவங்களாற் சேட்டிக்கின்றது. நிர்க்குணமாயும் ஒன்றாயுமுள்ள பிரஹ்மஞானம் பாஹ்ய இந்திரியங்களால் பிராந்தியால் சப்தாதி தர்மங்களோடுகூடிய அர்த்தரூபத்தால் விளங்குகின்றது" என்பதாதி முன் னுதாஹரிக்க வசனங்களாற் கபிலருக்குக் கேவலாத்வைதமே அங்கீகாரமென நிச்சயமாகின்றது. அவ்விதமே பிரஹ்ம வைவர்த்தத்தில் கௌதமர்—"தத்துவங்களின் பரதத்துவமாயும் தானே விளங்குங் காரணமாயும் தன்னினன்னியமில்லாததாயும் ஜகத்திற்கு யோக்கிய ஐஶ்வர சக்தியுமுள்ள சம்புவின்பொருட்டு நமஸ்காரம். சித்சக்தியும் ஜடசக்தியும் அதன் காரியங்களும் அதன் பின்னம்; தத்தத்சொரூபம் உண்மையாக வேறாக விருப்பதின்று, அந்த அத்வைத சொரூபமாயும், ஜகத்திற்கு யோக்கிய ஐஶ்வர சக்தியுமுள்ளவன் பொருட்டு நமஸ்காரம். எந்த உத்தம, மத்திம, அதமமாய்ப் பின்ன பின்னமாயிருக்கும் ஜீவர்கள் எக்காரணத்தால் சாம்ப மஹேஶ்வரனினின்றும் உண்மையாக வேறாகின்றார்க ளில்லையோ, அவ்விதச் சர்வசாக்ஷியாயுள்ள பஞ்சநதேசன்பொருட்டு நமஸ்காரம். எதன் சத்தை ஜகத்தின் சத்தை, எதன் சத்தையின்றி ஜகத்தின்று, எதனது விளக்கத்தால் ஜகத்து விளங்குகின்றது, எதுவின்றி ஜகத் வேறு இன்று, ஆதித்திய சோம அக்நிகள் எதன் விளக்கத்தால் நித்தியம் விளங்குகின்றன, அவ்வித அத்வைத சொரூபமுடைய ஜகத்திற்கு யோக்கிய ஐஶ்வரேசன்பொருட்டு நமஸ்காரம். எதன் ஆதந்

தம் சர்வாநந்தத்தையும் ஸ்வயமே விளக்குகின்றது. சர்வ ஜந்துக்களிலும் எப் பரமாநந்த சிவன் இருக்கின்றான் அச்சர்வ சாக்ஷியாய ஜுபித்தற்கு யோக்கிய ஈஸ்வரேசன் பொருட்டு நமஸ்காரம்" என்பதாதி வசனங்களால் கௌதமருக்குக் கேவலாத்வைதமே அங்கீகாரமெனக் கூறப்படுகின்றது. அங்ஙனமே, சைவத்தில் ஏகாதச ருத்திர சம்ஹிதையின் வியாஸ ஜைமினி சம்வாதத்தில்—"நான் நன்றாகச் சிக்ஷிக்கப்பட்ட தங்களது நேர் மாணுக்கன்; ஆயினும், ஹே மஹாமுனியே! எனக்கு அபரோக்ஷ ஞானமின்று. அவ்விதவெனக்கு முக்தி உபாயத்தைக் கருணையாய் சீக்கிரம் உபதேசியுங்கள். சூதர்—என ஸ்ரீமத் மஹாகருணையையுடைய உத்தம முனி வினவினர். ஜைமினியையும் என்னையும் குற்றம ஸ்தானத்தில் அழைத்து இதை உபதேசித்தார். வியாஸர்—ஹே வத்ஸ (குழந்தாய்)! லோகத்திலுள்ளவர்கட்கும் இதத்தைக் கொடுப்பது உன்னால் நன்கு வினவப்பட்டது. உனக்கும் அந்நியர்கட்கும் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் உபாயத்தை உனக்கு உபதேசிக்கின்றேன். சாம்பமூர்த்தியின் பிரசாதத்தால் எனக்கு அறியக்கூடாத வஸ்து இருப்பதின்று. ஞானத்தாலேயே முக்தியுண்டாகின்றது; அந்நிய கோடி கர்மங்களாலன்று; வேதாந்தத்தினின்று முண்டாகும் ஞானம் ஞானமென்றும், மற்ற தஞ்ஞானமென்றுங் கூறப்படுகின்றன. அதுவே ஜீவப்ரஹ்ம ஐக்கிய விஷயமாகின்றது; வேறன்று. அதுவும் சம்புவின் பிரசாதத்தாலும், குருவின் பிரசாதத்தாலும், அங்ஙனமே, வேதாந்த வாக்கியங்களினது தாத்பர்ய விசாரத்தாலும், அச் சிவ ஞானம் உண்டாகின்றது. வேறுவிதமாகச் சத்தியங் கூறப்படுவதின்று" என்பதாதி வசனங்களால் ஜைமினிக்

ருக பேக்வலாத்வைதமே அங்கீகாரமென நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

அங்ஙனமே, ஸ்காந்தத்தின்கண் சேஷ சிவ சம்வா தத்தில்—“அளவின்றிய தேசசையுடைய எனது சொரூபம் லோகத்திலுள்ளவர்கள் தம்மா லறியுந்தன் மை அதிகுஹ்யம்; உரைக்கும் என்னிடத்தினின் றும் நீ கேள். சிவன்:—இவர்கள் மாயையால் உண்டான வர்கள், பிரசன்னர்கள், கர்மத்திலிருப்பவர்கள், மர ணம் சுகம் துக்கம் பயம் த்வேஷங்களை அறிகின்றார்க ளில்லை. கர்த்தாவால் நித்தியம் கற்பிக்கப்படுகிறது. மிருத்திகையிற் கடம்போல மாயையால் என்னிடத்துச் சிருஷ்டியாதிக் கிரியைகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. எனக் குச் சகளம் நிஷ்களம் என இரு ஸ்வரூபம் ஸ்மரிக்கப் படுகின்றன. சக்ஷுவாற் கிரகிக்க யோக்கியமாய சகளம் நியத ஆத்மாக்களால் தியானித்தற்கு யோக்கியம். நிரா காரம், நிரஞ்சனம், அநாமயமாய நிஷ்களமோ திருசிய மன்று; தியானித்தற்கு யோக்கியமன்று. ஹேபணின்! மனிதர்களால் பார்ப்பதற்கு யோக்கியமன்று. ஆயினும், எவர்கள் துவந்துவம் அகங்காரம் கலிகல்மஷ மின்றி யவர்களாய் என்னிடத்தில் மனதுடையவர்களோ, அவர்களும் புத்தியாற் பார்க்கின்றார்கள். ஹே ஆசீ விஷ! ஹே பணீந்திர! ஜ்வலிக்கும் வந்நிபோலும் நேத்திரமும், சஹஸ்க்ர சிரசையுமுடைய வுன்னைப் பார் த்து லோகத்திலுள்ளவர்கள் பயத்தாற் பீடிக்கப்பட்ட வர்க ளானார்கள். சுத்தமான தபசே தனமும் மஹா தேசசுமுடைய அத்திரி என்னும் பெயருடையவரும், அவரது அநசூயை யென்னும் பத்நியும்,உன்னைப்புத்திர னாக அடைதற் கிச்சையால் கமலம்போலும் நேத்திர முடைய வுத்பத்தி யின்றிய விஷ்ணுவை இருவர்களும்

வெகுகாலம் பூஜித்தார்கள். அவர்கட்கு, ஹே சேஷ! அக் கிருபாநிதியாகிய தேவரும் உன்னைக்கொடுத்தார். அப்பொழுது ஜன்ம பயத்தாற் பாலனாயும், ஐந்து பணங்களோடு கூடியும் விளங்கும் நீ ஸ்நானஞ்செய்து சுத்தமாயிருக்கும் அவர் பத்தினியினது கராஞ்சலியில் பார்க்கப்பட்டாய். புத்திர இச்சையுடைய அவள் பயத்தால் பாலரூபத்தோடு கரத்திலிருக்கும் உன்னைப் பார்த்துப் பூமியில்விட்டாள். அவள் கரத்தினின்றும் (நீ) புவியில் விழுந்தமையின், அப்பொழுது (உனக்குப்) பதஞ்சலி என்னும் பெயருண்டாயிற்று. இப்பொழுது நீ அவ்வித ரூபத்தை அடைந்து இவ்வித ஞானத்தோடுகூடியே பதஞ்சலி என்னும் பெயரோடு பிரசித்தனாய் என்னை இருதயத்திற் சதா தியானித்து" என்பதாதி வசனங்களாற் பதஞ்சலிக்குக் கேவலாத்வைதமே அங்கீகாரமென நிச்சயமாகின்றது. இங்ஙனமே கணாதருக்கும் கேவலாத்வைதமே அங்கீகாரமென அறிக.

ஆகலின், கபில கணாதாதிகட்குக் கேவலாத்வைதமே அங்கீகாரமாகலின், ஒருவருக்கும் பிராந்திக் கற்பனையின்று.

புகன்ற ரீதியால் கேவலாத்வைதம் கபில கணாதாதி அங்கீகாரமிருப்பின், அவர்கட்கு வியாஸாங்கீகார அத்வைத நிராகரணம் பொருந்தாமையின், கேவலாத்வைத அநுவாத பலத்தானேயே அத்வைதத்திற்கு வியாஸ தாத்பர்ய விஷயத்தன்மைச் சமர்த்தனாடம்பரம் நிஷ்பலமாகும் என வுரையற்க; அவர்கட்குக் கேவலாத்வைதம் முக்கிய தாத்பர்யவிஷயமாயினும் செய்ய விரும்பிய தத்தம் சித்தாந்த அபிநிவேசமாத்திரத்தால் அதன் நிராகரணம் பொருந்துதலின். வேறு காரியத்தில் அபிநிவேசமாத்திரத்தால் தம்

அங்கீகாரார்த்த நிராகரணம் அபியுக்தர்கட்கும் பார்க்கப்படுகின்றது; அங்ஙனமன்றோ, ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் ஸ்ரீராம ஜாபாலி சம்வாதத்தில்—“அஷ்டகா சிராத்தம் ஒவ்வொரு வருஷமும் செய்யத்தக்கதென இந்தச் சனங்கள் பிரவிருத்திக்கின்றார்கள். அந்நத்தின் நாசத்தைப் பார். இறந்தவன் என்ன புஜிப்பான்? ஈண்டு அந்நியனால் புஜிக்கப்பட்டது அந்நியனது தேகத்தை அடையுமாயின், பிதிர்க்களை யுத்தேசித்துச் சிராத்தத்தைக் கொடுக்க. அது மார்க்கத்திற் புஜிப்பதன்று; ஞானம் வாங்குதற்பொருட்டுக் கர்மத்தால் வசிய சாதனமாய் யாகஞ் செய், தானங்கொடு, தீக்ஷை செய், தபஞ்செய், திரவியங்களைவிட்டுவிடு என்பதாதி இக்கிரந்தங்கள் மேதாவிகளாற் செய்யப்பட்டன. ஹே மஹாமதிமானே! பிதிருவாக்கிய பரிபாலனம் பரலோகமல்லவென்னும் புத்தியைச் செய். எது பிரத்தியக்ஷம் அதைக் கொள். பரோக்ஷத்தைக் கொள்ளற்க. அந்தப் புத்தியைக்கொண்டு பரதனாற் கொடுக்கப்பட்ட சர்வலோக நிதர்சனமான ராஜ்யத்தை அந்த நீ கைக்கொள். ஸ்ரீராமர்:—‘சத்தியமும் தர்மமும் பராக்கிரமமும் பூதாநுக்கிரகமும் பிரியவாதித் தன்மையும் த்விஜ அதிதிதேவ அதிதிபூஜையும் சுவர்க்கலோகத்தினது மார்க்கங்களென்று சத்துக்கள் கூறுகின்றனர். ஆகலின், இங்ஙனம் விப்பிரர்கள் உண்மையான அர்த்தத்தை யறிந்து ஒரே எண்ணத்தைச் சம்பாதித்துஞ் சகல தர்மத்தையுமுண்மையாகச்செய்து மயக்கமின்றியவர்களாய் லோகத்தி னடைவை யிச்சிக்கின்றார்கள். பிதாச்செய்த கர்மத்தைக் கொள்ளாமையின், இங்ஙனம் இவ்விதப் புத்தியால் அநுஷ்டித்துச் சுத்த நாஸ்திகத் தன்மையனும், தர்ம மார்க்கத்தினின்றும் வழுவியவனும், விஷமத் தன்மையோடுகூடிய புத்தி யுள்ளவனு முள்ள உன்னை

நான் நிந்திக்கிறேன். எங்ஙனம் திருடன் அங்ஙனமே அவன்புத்தி, அங்ஙனமே இவ்விடத்துப் புத்தனது நாஸ்திகத்தன்மை வந்துவிட்டதெனவறிக. ஆகலின் பிரஜைகளால் எது அத்தியந்தம் சங்கித்தற்பாலதோ அவ்விதநாஸ்திகத்தின் எதிர்ப்பட்டவர்கள் வித்துவான்களன்று; உன்னில் மேறாய்முன்னிருந்த ஜனங்களும் இப்பொழுதுள்ள ஜனங்களும் அநேக நல்ல கர்மங்களைச் செய்தார்கள். அதனால் த்விஜர்கள் சதா இவ்வுலகத்தையும் பரலோகத்தையும் ஜயித்து மங்களமான யாகத்தையும் தபசையுஞ் செய்கின்றார்கள். தர்மத்தில் ரமிப்பவர்களாயும் தான குணப் பிரதானர்களாயு முள்ளவர்கள் சத்புருஷர்களால் தேஜஸ்வித் தன்மையை நன்கு அடைகின்றார்கள். ஹிம்சை இல்லாதவர்களும் பாபமில்லாதவர்களும் லோகத்தில் பூஜிக்கத்தகுந்த பிரதான முனிகளாகின்றார்கள் எனக்கூறும் தோஷத்தோடு கூடிய வசனத்தையும் தீனசத்துவ மின்மையையும் மஹாத்மாவாயு முள்ள ராமனைக்குறித்து விப்பிரர் மீண்டு யதார்த்தத்தையும் ஆஸ்திகத்தையும் சத்தியத்தையும் அநுநயத்தோடு கூடிய வசனத்தையும் புகன்றார். ஜாபாலி:—நான் நாஸ்திகர்களினது வசனத்தைப் புகல்வதின்று; நான் நாஸ்திகனன்று; ஒன்றுமின்று என்பது இன்று; காலத்தைப் பார்த்து முன் ஆஸ்திகனாயிருந்தேன்; மீண்டும் காலத்திலேயே நாஸ்திகனாகவேண்டும். எங்ஙனம் என்றால் நாஸ்திகவசனங் கூறப்பட்டது அங்ஙனமே அவ்விக்காலமும் மெள்ள வந்துவிட்டது. ஹே ராம! உனது நிவர்த்தனத்தின்பொருட்டும் பிரசாதனத்தின்பொருட்டும் என்றால் காரணத்தால் இவ்வசனங் கூறப்பட்டது. *குரோதமடைந்த ராமனை அறிந்து வசிஷ்டர் சமாதானங் கூறுகின்றார். ஜாபாலியும் இவ்வுலகத்தினது சென்றதையும் வருவதையும்

அறிந்திருக்கிறார்; உன்னை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்னு மிச்சையுடையவராய் இவ்வாக்கியத்தைக் கூறினார்” என்பதாதி ஜாபாலி ஸ்ரீராம வசிஷ்ட வசனங்களால் உண்மையாகத் தர்மமார்க்கப் பிரவர்த்தக ஜாபாலி மஹரிஷியால் ஸ்ரீராமனை நிவர்த்தித்தற்பொருட்டு நாஸ்திக பக்ஷத்தை அவலம்பித்துத் தர்ம மார்க்கம் அநுவதித்து நிராகரிக்கப்படுங்கால் அதனினின்றுண்டாய ஸ்ரீராமர் கோபத்தின் பின்னர் அவருக்கு நாஸ்திகத்தன்மை அபாவப் பிரதிபாதனத்தால் ஜாபாலி மஹரிஷிக்கு நாஸ்திகபக்ஷ ஸ்தாபன தர்மமார்க்க நிராகரணத்தில் தாத்பர்யமில்லாவிடினும் தர்மமார்க்க அநுவாத அம்சத்தில் தாத்பர்யமிருத்தலின் அதுபோல் கபில கணாதாதிகட்குத் த்வைத ஸ்தாபன அத்வைத நிராகரணத்தில் தாத்பர்யமில்லாவிடினும் கேவலாத்வைத அநுவாத அம்சத்தில் தாத்பர்யம் பொருந்துதலின். இதனால், அதனநுவாத பலத்தானேயே கேவலாத்வைதத்திற்கு வியாஸ தாத்பர்ய விஷயத்தன்மைச் சமர்த்தனாடம்பரம் எங்கட்குச் சபலமேயாம்.

வேதாந்த விருத்தார்த்தத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் கபில கணாதாதி சாஸ்திரங்கட்கு எக்கதி எனக் கூறற்க; வேதாந்த தாத்பர்ய விஷய கேவலாத்வைத ஞாபகத்தின் பொருட்டு அவ் வபேக்ஷித்த அசங்க உதாசீன சாக்ஷி ரூபத்தன்மைப் பதார்த்த விவேகப் பிரயோஜனத்தாற் சாங்கிய சாஸ்திரத்திற்கும், அவ் வபேக்ஷித்த யமாதி அஷ்டாங்க யோகப் பிரதிபாதகத்தால் யோகசாஸ்திரத்திற்கும், அவ் வபேக்ஷித்த சித்தசுத்தி சம்பாதக தர்ம விசார பரத்தாற் ஜைமினி சாஸ்திரத்திற்கும், அவ் வபேக்ஷித்த சோடச பதார்த்த சப்த பதார்த்தப் பிரதிபாதன பூர்வகம் தசேந்திரிய அதிரிக்த ஆத்ம

நிர்ணய அநுகூலத்தாற் கௌதம கணாத சாஸ்திரங்கட்கும் உபயோகம் பொருந்துதலின். அங்ஙனமாயின், கேவலாத்வைத ஞானஉபயோகியாய பதார்த்த மாத்திர நிரூபணமே செய்யத் தக்க தாகலின், அதன் விருத்தப் பிரபஞ்சசத்தியத்துவாதிகளும் அந்தச் சாஸ்திரங்களில் எதன் பொருட்டு நிரூபிக்கப் பட்டதெனக் கூறற்க; வேதாந்த சாஸ்திர அநதிகாரிக ளாய மந்த மதியுடைய புருஷர்கட்கு ஸ்தூலாருந்ததி நியாயத்தால் கிரமமாகப் பிரஹ்ம சத்தையை நிச்சயித்தற் பொருட்டே, அதன் அநுகூல சாஸ்திரப் பிரவிர்த்தி சித்தியின் பொருட்டு, உண்மையாகப் பிரபஞ்ச சத்தியத் தன்மை யில்லாவிடினும், அவ்வப் புருஷ வாசனையாற் சித்தித்த பிரபஞ்ச சத்தியத் தன்மை முதலிய வுபரீதசம் பிரகிருதத்தில் ஆவஸ்யக மாகலின் அதன் நிரூபணம் பொருந்துதலின்.

இங்ஙனமே, பாசுபத பாஞ்சராத்திராதி தந்திரங்கட்கும் தாத்பர்யம் அறிக; பாசுபத பாஞ்சராத்திராதி சாஸ்திர மியற்றிய சிவ விஷ்ணு வாதிகளால் சுருதிபுராணங்களில் கேவலாத்வைதமே ஸ்புடமாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட் டிருத்தலால், அவ் வநுகூலத்தால் அவர்களது சாஸ்திரங்கட்கும் கேவலாத்வைத பரத்தன்மையே சித்தித்தலானும், அவற்றுள், பாஞ்சராத்ர பாசுபதாதி சாஸ்திரங்களில் கேவலாத்வைதம் ஸ்பஷ்டமாகப் பிரதிபாதித்திருத்தலானும். இதனானே, பூர்வமே - "பரக்ஷேத்திரஞ்ஞஆத்மாக்களி னைக்கியத்தைச் சுருதி கூறுகின்றது" என்பதாதியாற் கூறப்பட்டது. ஆகவே, அவற்றுளிருக்கும் பேத வாக்கியங்கட்கும் கேவலாத்வைத ஞான உபயோகி சிவ விஷ்ணுவாதி உபாசனா பரத்தன்மை என அறிக.

இங்ஙனமே, பௌத்த சார்வாகாதி பாஹ்ய சாஸ்திரங்கட்கும் தாத்பர்யம் அறிக: பௌத்த சார்வாகாதி பாஹ்ய சாஸ்திரங்களியற்றிய பகவான் புத்தர் பிருஹஸ்பதி முதலியோர்களால் ஸ்ரீமத் ஸூதசம்ஹிதாதி புராணங்களில் கேவலாத்வைதமே அங்கீகாரமெனப் பிரதிபாதிக்கப்படுதலான், அவர்களது சாஸ்திரங்கட்கும் அவ்விடத்திலேயே தாத்பர்ய வர்ணனம் யுக்தமாகலின், அவற்றுளிருக்கும் பிரபஞ்சசூநியத்தன்மையைப் பிரதிபாதன வசநங்கட்குப் பிரபஞ்சம் தள்ளத்தக்கது என்பதைச் சூசிப்பித்தல் வாயிலாய்க் கேவலாத்வைத ஞான உபயோகியாய வைராக்கிய சம்பாதகத்தாற் சரிதார்த்தமாகலின், பிரபஞ்ச சூநியத்தன்மையிற் றாத்பர்யமின்மையின், தேஹாத்மவாதி விருத்தாம்சப் பிரதிபாதக வசநங்கட்கோ அநேக ஜன்மங்களிற் சம்பாதித்த பாப வாசனையாற் பீடிக்கப்பட்ட விசேஷ புருஷர்கட்குச் சீக்கிரம் தேஹவிலக்ஷண ஆத்மஞானம் பொருந்தாமையின், ஸ்தூலாருந்ததி நியாயத்தால் தேஹ விலக்ஷண ஆத்ம ஞான உபயோகியாகலின்.

அற்றேல், சகல ச்ருதி ஸ்மிருதி புராணாதிகளில் வைதிகத்தினின்றும் அந்நியமான சாஸ்திரங்கள் கிரகிக்கக் கூடாவெனப் பிரதிபாதித்தலான், அவைகட்கு வேதாந்த சாஸ்திர உபயோகித்தன்மை புகல்வது யாங்ஙனம் எனின்? சத்தியம்; அச் சாஸ்திரங்களில் அவாந்தர தாத்பர்யத்தால் அச்சாஸ்திரசித்தாந்தத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட வேதாந்த விருத்தார்த்தத்திற்கேயே பாரமார்த்திகத்தன்மைப் புத்தியால் அவர்கட்குக் கிரகணமில்லாவிடினும், புகன்ற ரீதியால் அச் சாஸ்திரங்களையும் பரம்பரையாக வேதாந்த சாஸ்திர உபயோகி என்னும் புத்தியாற் கிரகித்தலின், அதன் உபபாதனம்

பொருந்துமாகலின். ஆதலான், பௌத்த சார்வாக பாஞ்சராத்ர பாசுபத நியாய வைசேஷிக பூர்வமீமாம்சா சாங்கிய யோக தந்திரங்கட்கும் புகன்ற ரீதியால் வேதாந்த சாஸ்திர உபயோகித்தன்மை பொருந்துமாகலின், ஓரிடத்தும் பொருத்தமின்மையின்று.

இதனையே, ஸ்ரீமத் சூதசம்ஹிதையின் யக்ஞவைபவ கண்டம் இருபத்திரண்டா மத்தியாயத்தில்—"ஹே முனிபுங்கவர்களே! அநந்தரம் இதனால் மார்க்கப்ராமாணிய நிர்ணயத்தைக் கூறுகின்றேன்; சிரத்தையோடு கூடிய நீங்கள் கேளுங்கள். வேதங்களையும், தர்மசாஸ்திரங்களையும் புராணத்தையும், பாரதத்தையும், வேதாங்கங்களையும், உபவேதங்களையும், காமிகாதி ஆகமங்களையும், காபாலத்தையும், லாகுளத்தையும், ஹே த்விஜசிரேஷ்டர்களே! அவ்விரண்டின் பேதங்களையும், பாசுபதம்சோமம்பைரவமுதலியஆகமங்களையும். அவைகளின் உபவேதங்களையும், நாறுவிதமாகவும், ஆயிரம் விதமாகவும் உள்ள விஷ்ணு ஆகமங்களையும், பிரஹ்ம ஆகமங்களையும், பௌத்த ஆகமங்களையும், ஆர்ஹத ஆகமங்களையும், லோகாயதத்தையும், அநேக விஸ்தாரத்தோடுகூடிய தர்க்க சாஸ்திரத்தையும், அதிகம்பீரமான மீமாம்சையையும், சாங்கியத்தையும், யோகத்தையும், அநேக பேதத்தோடுகூடிய வேறு சாஸ்திரங்களையும் சங்கிரகமாகச் சாக்ஷாத் சர்வஞ்ஞ சங்கரர் செய்தார். ருத்திரருடைய பிரசாதத்தாலேயே பிரஹ்ம விஷ்ணுவாதிகள் தேவர்கள் சித்தர்கள் வித்தியாதரர்கள் யட்சர்கள் ராக்ஷசாதிகள் முனிகள் மனுஷ்யர்கள், ஹே த்விஜோத்தமர்களே! தங்கள் பாகமாகிய அவற்றையே மீண்டும் விஸ்தாரமாகவாவது அல்லது சங்கிரகமாகவாவது பிரமாணமாகச் செய்கின்றார்கள் என்று

மனீஷிகளால் கூறப்படுகின்றது. ஹே த்விஜர்களே! அதிகாரி பேதத்தால், சதா ஒருவர்க்கே அன்று. புத்திமான்களால் இந்த மார்க்கங்கள் தர்க்கங்களால் கொல்லத்தக்கனவன்று. எங்ஙனம் ஜலப்பிரவாஹத்தினது மேலான முடிவு சமுத்திரமோ, அங்ஙனமே சர்வமார்க்கங்களினது சாக்ஷாத் ஸ்தானம் மஹேஸ்வரன். எந்த எந்தப் பிரகாரத்தால் எந்த ஜநங்களா லுபாசிக்கப்பட்டதோ அவ்வம் மார்க்க வநுகுணத்தால் அவன் சாதகத்தன்மை அடைகிறான். அப்பிரசாதத்தால் கிரமமாகவும் விசிட்டமாகவும் உள்ள மார்க்கங்களை மனிதன் அடைகிறான். இவனுக்கு அவ்வவ் விடத்திலிருக்கும் தேவன் பிரசாதம் செய்கிறான்; சோபாநக்கிரமத்தால் தேவன் வேத மார்க்கத்திற்குக் காரணம்; வேத மார்க்கத்திலிருக்கும் தேவன் சாக்ஷாத் மோக்ஷத்திற்குக் காரணம். அவற்றுள்ளும், கர்ம மார்க்கத்திலிருக்கும் அரன் ஞான சிரத்தையைக் கொடுப்பவனாகின்றான். ஞான பாகத்திலிருக்குஞ் சம்புவானவர் ஞான வாயிலாய் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறார். பரமுக்தி ஒரு ரூபமே. ஆகலின், அதன் விஷயமான புத்தி ஒரே ரூபமாகின்றது; நாநாரூபமாக வுண்டாவதின்று. வேதாந்தம் சங்கரனை சாக்ஷாத் நிர்விசேஷ அத்வய ரூபத்தால் கூறுகின்றது. ஆகலின் வேறு மார்க்கத்தினின்றும் இங்ஙனம் வேத ஜன்னிய வித்தையின்று. ஆகலின், ஹே மதிமான்களே! வேறு மார்க்கத்தினின்று முண்டான மதிகள் அவித்தையே; வித்தையேயன்று என நன்கு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகலின், வேறு மார்க்கங்களின் பிராமாண்யம் வேத வித்துக்கள் முக்தியினின்றும் அன்னிய விடத்தில், இவ்விடத்திலேயே இன்று; இவ்விடத்திற் கிரமமாக ஆத்மப்பிரமாணத்தன்மையே; இதனால் வேதாந்த மார்க்-

கத்திலிருக்கும் மஹா தேவர் சீக்கிரத்தில் முக்தியைக் கொடுக்கின்றார். அந்நியவிடத்தி லிருப்பவர் (சீக்கிரம் முக்தியைக் கொடுப்பது) இன்று. அவரும் கிரமமாகப் பரமுக்தியைக் கொடுக்கின்றார் என இச் சாம்பவதமான சுருதி கூறுகின்றது. இதனால் மனிதன் வேதத்தை ஆசிரயிக்க; அந்நிய மார்க்கத்தை நன்றாகக் கொள்ளற்க. வேத மார்க்க மொன்றிலே யிருப்பவர்கட்கு ஒன்றும் துர்லப மின்று. இவ்விடத்திலேயே மேலான மோக்ஷம்; வேறிடத்தில் மிருத்தியும் இன்று. இதனால் அதிகாரி பேதத்தால் மார்க்கம் பிரமாணம், சம்சய மின்று; ஈஸ்வரனுடைய சொரூபத்திலும், பந்த காரணத்திலும், ஜகத் காரணத்திலும், முக்தியிலும், ஞானுதியிலும், மார்க்கங்களினது எவ் விருத்தாம்சங்கள் வேதாந்தத்தாற் கூறப்படுகின்றனவோ, அவையும் மஹா மோஹத்தோடு கூடிய மந்த புத்தியையுடையவர்களது இச்சாமாத்திர அநுகுணத்தால், பிரவிர்த்திக்கன; யதார்த்தத்தா னன்று. மனிதர்கள் திரணத்தைக் காட்டி ஓடும் பசுவை எங்ஙனம் பிடிக்கின்றார்களோ, அங்ஙனமே அவர்கட்கு மஹேஸ்வரன் இவ்வற்பத்தைப் பூர்வம் காட்டிப் புண்ணியர்களினது அநுகுணத்தால் உத்தம ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். ஆகலின், புகன்ற மார்க்கத்தோடு சிவன்கூறிய இம்மார்க்கமும் பிரமாணமே; பிரமாண மின்மை யின்று. எங்ஙனம் மஹா காருண்யனும், தேவனும், சர்வஞ்ஞனும், நிர்மலனுமுள்ள சிவன் பொய் புகல்வன்? அங்ஙன மாயினும், மார்க்கங்கட்கெல்லாம் சர்வ சாதகத்தோடு கூடிய வேதமே உத்தமமாம். மார்க்கப் பிராமாண்யநிர்ணயமாகிய வெல்லாம் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டன. ஹே த்விஜர்களே! இங்ஙனம் அறிந்து சுருதியில் யத்நத்தாற் சிரத்தையைச்

கீகரிப்பவர்கட்கோ விலக்ஷணகாரணமின்று" என்பன வாதியால் பட்டபாதர்களாலும் கேவலாத்வைதமே அநுவதித்து நிராகரிக்கப்பட்டது.

சாஸ்திர தீபிகையின் தர்க்கபாதத்தில் "ஆத்மா ஒன்றே ஜகத்தினிருந்ததென அங்கீகாரம்; அஃதே தனதிச்சையால் விருக்ஷரூபத்தாற் பீஜம் போன்று ஆகாசாதிப் பிரபஞ்ச ரூபத்தாற் பரிணமிக்கின்றது. சித்தேகரஸம் ஜடரூபத்தாலெங்ஙனம் பரிணமிக்குமெனின்? பரமார்த்தத்தாற் பரிணாமம் புகன்றதன்று; பின்னையோ, அபரிணாமமே பரிணாம மடைந்தது போன்று கண்ணாடிகளில் முகம்போல ஒன்றாயிருந்தே அநேகப் பிரகாரமாக அவித்தியாவசத்தா லிருக்கின்ற ஆத்மாவிற்கு ஆத்மாவே. சித்ரூபம் அசித்ரூபம்போல, அத்விதீயமே இரண்டாவதிருப்பது போன்று பார்க்கப் படுகிறது. அந்த இது அவித்தையை உபதானமாக வுடையது; ஸ்வப்ன பிரபஞ்சம் போன்று மகத்தத் வாதிப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி. ஆகவே, "இந்தச் சர்வம் பிரஹ்மம்"; "இந்த சர்வம் ஆத்மாவே"; "ஈண்டு நாநா அற்பமுமின்று" என்பன வாதி அநேக அத்வைத வாதங்கள். அங்ஙனமே, "பரமாத்மா மாயையா லநேக ரூபத்தை அடைந்தது" என்பது பேத ஞானத்திற்கு மாயாகாரணத்தன்மை வியக்தமாகவே தரிசிக்கப்பட்டது. அங்ஙனமே, "எவன் ஆத்மாவி னின்று மன்னியவிடத்து லோகங்களை அறிகிறானோ அவனை லோகங்கள் நீக்கிவிடுகின்றன" என்பனவாதி நாநா ஆத்மதரிசன நிந்தை "எவனிவ்விடத்து அநேகம்போன்று பார்க்கின்றானோ அவன் மிருத்தியுவி னின்றும் மிருத்தியுவை அடைகின்றான்" என்பதும்

செய்யுங்கள்" எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகலின், சகல சுருதி சூத்திர ஸ்மிருதி இதிஹாச புராண ஆகம சாஸ்திரங்கள் வியாஸாங்கீகாரம் கேவலாத்வைதத்தின் கண்ணேயே தாத்பர்யமென நிச்சயித்தலின், அவ்வித அத்வைதமே பரமார்த்தமெனச் சித்திக்கின்றது.

முதற் பரிச்சேதம் முற்றுப் பெற்றது.

இரண்டாம் பரிச்சேதம்.

சீருறுஞ் சருவ வுலகது தமக்குச்
செப்புமா தாரமா யதுவாம்,
ஆருறா மமல குணமெலா முடைய
வப்பரப் பிரமநிர் ணயத்தை,
ஏருறும் பகவத் பாதசித் தாந்த
மெனுமதை நன்குகைக் கொண்டு,
பாருறு மியாரும் பரிந்துமே கொள்ளப்
பகருவ னியானுமின் புறவே.

இவ்விடத்துச் சிலர் அத்வைத வித்தியாசாரியராய அப்பய்ய தீக்ஷித சரணர்களினது பரம தாத்பர்ய விஷயரூப அர்த்தத்தை அறியாது அவர்களியற்றிய சிவதத்துவ விவேகாதிக் கிரந்தங்களைப் பார்த்து, பிரஹ்ம சிவ விஷ்ணு அபேக்ஷையால் துரிய சிவனுக்கு வியவஹார ஆதிக்கியத்தை வர்ணிக்கின்றார்கள். அவர்களின் பிராந்தி நிராசந முகத்தாற் சகுணப் பிரஹ்ம நிர்ணயத்தின் பொருட்டு இரண்டாவது பரிச்சேதம் ஆரம்பிக்கப் படுகின்றது.

அற்றேல், வியாஸ தாத்பர்ய விஷயரூப கேவலாத்வைத ஸ்வரூபம் சத்திய ஞாநாநந்த ஸ்வரூபத்தை

யுடைய நிர்விசேஷப் பரப்பிரஹ்ம மிருக்குக. அதன் ஞானப் பிராப்தி எங்ஙன மெனின்,உரைப்பாம்:—"இவ்வாத்மா பிரவசநத்தாலடையத் தக்க தன்று;புத்தியாலு மன்று அநேக சிரவணத்தாலு மன்று. எவனை இது பிரகாசிக்கின்றதோ அவனால் அடையத் தக்கது. அவனுக்கு இவ்வாத்மா தன் றனுவைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றது." "என க்ஷேத்திரத்தையும் ஞானத்தையும் ஞேயத்தையும் சுருக்கமாகக் கூறினேம்" என் பக்தன் இதையறிந்து என்னைப் பாவித்தற் குரியவனாகின்றான்"; "புருஷர்கட்கு ஈஸ்வர அநுக்கிரகத் தாலேயே அத்வைத வாசனை மஹா பயமான சமுசாரத்தி னின்றும் இரக்ஷித்தலின், இருவர் மூவர்கட்கே உண்டாகின்றது அரியாகிய வெனது பிரசாதத்தாலேயே அத்தியந் தஞ் சுத்த சித்த முடையவர்கட்குச் சாயுஜ்ய ரூபமுக்தியில் இச்சை நன்றாக வுண்டாகின்றது. எனது பிரசாத மின்றியவர்கட்குச சாக்ஷாத் முக்தியில் (இச்சை) உண்டாகின்ற தில்லை. வேதமார்க்க மொன்றிலே யிருக்கும் மஹாத்மாவாய எனது பக்தர்கட்குப் பிரவிருத்தி பரியந்த சிரத்தையானது சாக்ஷாத் முக்தியில் உண்டாகின்றது. ஹே சுர சிரேஷ்டர்களே! அநேக ஜன்மங்களில் நன்கு சித்தித்த ஸ்ரௌத ஸ்மார்த்த அநுவர்த்திகட்குப் பராத்வைத ஞான முண்டாகின்றது. நீங்கள் முதலிய வெல்லோருக்கும் பரமாத்மாவாய சிவனது பிரசாதத்தாலேயே பராத்வைத ஞானம்; வேறு பிரகாரத்தான் உண்டாவதின்று" என்பதாதி சுருதி ஸ்மிருதி புராணங்களில் பரமேஸ்வரப் பிரசாதத்தாலேயே கேவலாத்வைத விஞ்ஞானப் பிராப்தியெனப் பிரதிபாதித்தலான், முன்னேக ஜன்மங்களிற் செய்த புண்ணிய பரிபாக விசுத்த சித்தமுடைய புருஷனுக்குப் பர

மேஶ்வரப் பிரசாதத்தாலேயே அவ்வித பிரஹ்மஞா னம் சிரவணாதி வாயிலாக உண்டாகின்றது.

பரமேஶ்வரப் பிரசாத மின்றிய வர்களாயும் கௌதம ததீசி சாபத்தாற் பீடிக்கப் பட்டவர்க ளாயும் மஹா பாப சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருப்ப வர்களாயு முள்ள மற்றையோர் கட்கோ, கேவலாத் வைதஞானத்தில் ருசியும் உண்டாகாது; மாறாய்த் துவே ஷமே யுண்டாம். இதனையே ஸ்ரீமத் சூதசம்ஹிதை யில்—"கௌதம முனியின் சாபத்தாலும், ததீசி முனி சாபத்தாலும், பூர்வ ஜன்மங்களி லியற்றிய பாபத்தா லும், இவ்வர்த்தம் ருசிப்ப தின்று. மஹா பாபத்தையு டையமனிதர்கட்குப் பரமாத்வைதஞானத்தில் துவேஷ முண்டாகின்றது. சாக்ஷாத் வேதத்தி னின்று முண்டா கிய சிவ னிடத்திலும்" எனக் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. ஆகலின், கேவலாத்வைத ஞானம் பரமேஶ்வரப் பிர சாத அதீன மாகலின் அப் பிரசாதத்தின் பொருட்டு அவ் வுபாசனை அவசியம் செய்யத் தக்கது.

பரமேஶ்வரன் யார்? எவரது பிரசாதத்தான் ஞா னத்தின் அடைவு எனின், இவ்விடத்திற் கூறப்படுகின் றது.—"பிரகிருதியை மாயை யென அறிக. மஹேஶ்வ ரனை மாயாவி என அறிக இதனி னின்றும் இச்சகத் தை மாயாவி சிருஷ்டித்தார்"; "ஈஶ்வரன் ஜகத்திற்குக் கர்த்தா; பூர்வம் தமது மாயையோடு பூர்வகற்பவாசனை யோடு கூடியே அபேதமாக விருந்தார். பிரபு பின்ன மின்றியவ ராயினும் கால கர்ம அநுகுணத்தால் தம் மோடு அபின்னமான தனது மாயையால் தமக்குப் பேதத்தைக் கற்பிக்கின்றார். ஹே த்விஜர்களே! இப்பே தம் கற்பிதமே; எப்பொழுதும் அபேதத்தைப் பாதிப்ப

தின்று. கற்பிதங்க ளின்மையாலும் விரோதமும் சித்திப்ப தின்று. ஹே பாப மின்றியவர்களே! மீண்டும் பூர்வக்ஷண உத்பன்ன வாசனை பலத்தால் தமது பராசக்தியோடுகூடிப் பூர்வம்போ லிருந்துபார்த்தார்" என்பதாதி சுருதி புராண பரிபாலோசனையால் மாயா உபஹித சைதன்னியமே பரமேஸ்வர னெனக் கூறப்படுகின்றது. அப் பரமேஸ்வரனுக்கே, "எதனி னின்றும் இந்தப் பூதங்க ளுண்டாகின்றன"; "அஃதானலோ மாவோமென ஈக்ஷித்தது"; "எதனி னின்று இச் சகத்திற்கு ஜன்மாதி"; "பிரகிருதியும் பிரதிஞ்ஞாதிருஷ்டாந்த அநுபரோதத்தான்" என்பன வாதி சுருதி சூத்திரங்களால் ஜகத் ஜன்மாதி காரணத்தன்மை பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருகின்றது; சிருஷ்டியாதிகளில் மாயா சம்பந்தமாத்திரமே பிரயோஜக மாதலின். ஜகத் ஜன்மாதி காரணத்தன்மையும் அபின்ன நிமித்த உபாதானத்தன்மையில் முடிவாகின்றது. அவ்விடத் துபாதானத்தன்மையும் தன்னிடத்தி லத்தியஸ்த சமஸ்தப் பிரபஞ்ச அதிஷ்டானத்தன்மை யெனக் கூறவேண்டும். இதுவும் பரமேஸ்வரனுக்கு அமூர்த்த வியாபக ரூபத்தாலேயே பொருந்துகின்றது; விகார உபஹித பரிச்சின்ன ரூபத்தாலே பொருத்த மின்று; விகாரத்திற்குச் சர்வப் பிரபஞ்சத்தின்கண்ணும் அநுஸ்யூதத்தன்மை யின்றாதலின். அம் மாயா உபஹிதத்திற்கே சர்வக்ஞத்துவ சர்வசக்தித்துவாதி அநந்த கல்யாண குணத்தன்மையும் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. "இவனது பராசக்தி நாநாப்பிரகாரமாகக் கேட்கப்படுகின்றது, சுபாவமாயும் ஞான பலக்கிரியையாயும்" என்னுஞ் சுருதியின். இதனையே "சர்வத்தோடு கூடியும் அது பார்க்கப்படுதலின்" என்னு மதிகரணத்தில் "விகாரத்தான் அன்று எனின் அது கூறப்பட்டது" என்னுஞ்

ஸூத்திரத்தினது பாஷ்யத்தில் "பாணிபாத மின்றிய
வன் செல்கின்றான், கிரகிக்கின்றான்; சக்ஷுவின்றிய
வன் பார்க்கின்றான்; கர்ணமின்றியவன் கேட்கின்றான்"
எனக் கரணமின்றிய பிரஹ்மத்திற்குச் சர்வ சாமர்த்தி
யம் பார்க்கப்படுதலின் என்பதாதியால் பரமேஶ்வரனுக்
குச் சரீராபேக்ஷையின்றியும் சகல சாமர்த்தியமுமிருக்
கின்றனவெனச் சித்தாந்தஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது
ஆகவே, முற்புகன்ற ஜகத் ஜன்மாதி காரணத்துவ ரூப
லக்ஷண லக்ஷித மாயா பிம்பரூப பரமேஶ்வரனொருவ
னே எல்லோராலும் உபாசிக்கற்கு யோக்கியன். அவனி
னின்றும் பிரதிபிம்ப ஜீவன் உபாசகன். அவனும் அந்
தக்கரணோபாதத்தால் அநேக ரூபமாக வியவகரிக்கப்
படுகின்றான்; "ஒரே பூதாத்மா பூதந்தோறும் இரு
க்கின்றது. ஜல சந்திரன் போன்று ஒன்றாகவும் நாநாப்
பிரகாரமாகவும் பார்க்கப்படுகின்றது." எனபதாதி சுருதி
யிருத்தலின். பரமேஶ்வரனே ஒருவனாகவே யிருந்து
கொண்டு, பக்தானுக்கிரகத்தின்பொருட்டுத் தனதிச்சை
யானேயே பிரஹ்ம விஷ்ணு வாதி லீலா விக்ரஹங்க
ளைக் கிரகிக்கின்றானென அங்கீகரிக்கப் படுகின்றது.

அமூர்த்த உபாசனை உத்தம அதிகாரி விஷயமாயி
னும், மாயா உபஹித அமூர்த்த பரமேஶ்வரன் மந்தாதி
காரிகளினது புத்தியில் ஏறாமையின், அந்த உபாசனை
அத்தன்மையோர்களால்செய்தற்கசக்கியமாகலின். அது
ராமதாபநீயத்தில் — "சிந்மயமாயும் அத்விதீயமாயும்
நிஷ்களமாயும் அசரீரியாயு மிருக்கும் பிரஹ்மத்திற்கு
உபாசகர்களினது காரியத்தின்பொருட்டு ரூப கற்பனை"
எனக் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. ஞானவாசிஷ்டத்தி
னும்— "புண்டரீகாக்ஷனும் தேவனன்று, திரிலோசன

னும் தேவனன்று, தேஹரூப இதுவும் தேவனன்று, சித்திர ரூபத்தையுடையதுவும் தேவனன்று, அசரீரமாயும் அநாதியும் அநந்தமும் ஞானமுமாயு மிருப்பது தேவனெனக் கூறப்படுகின்றது. சிவதத்துவத்தை அறியாத புருஷர்கட்குச் சாகாராதி அர்ச்சனை ஸ்மரணஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. யோஜனை வழியிற் செல்ல அசக்தனுக்குக் குரோச (இருமைல்) வழி கற்பிக்கப்படுகின்றது" எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பாஞ்சராத்திரத்திலும்—"உனக்கு ரூப மின்று, ஆகார மின்று, ஆயுத மின்று, ஆஸ்பத மின்று; அங்ஙனமாயினும், பக்தர்கட்கு நீ புருஷாகாரமாகப் பிரகாசிக்கின்றாய்" எனவும், சிவாகமத்தின்கண்ணும்—"யதிகள் மந்திரிகள் ஞானிகள் யோகிகள் என்னு மிவர்களது கிரியை பூஜையின் நிமித்தமே இச்சையால் சரீரத்தைக் கிரகிக்கின்றான்" எனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனையே, "அந்தம் அதன் தர்மம் உபதேசித்தலின்" என்பதாதி அதிகரணங்களில் "பரமேஸ்வரனுக்கும் இச்சாவபத்தால் மாயாமயம் ரூபம சாதகர்களினது அநுக்கிரகத்தின் பொருட்டு உண்டாகின்றது" என்பதாதி பாஷ்ய சந்தர்ப்பத்தால் சரீர மின்றிய பரமேஸ்வரனும் ஆதித்திய மண்டலாதியு ளிருக்கும் இரண்ய மயாதி புருஷ ரூபத்தால் உபாசித்தற்கு யோக்கியன் எனச் சித்தாந்தஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது

அற்றேல், ஜகத் காரணம் சதசத்ரூப சாதாரணத்தால் வாதிவிப்பிரதிபத்தி விஷய மாகலின் சூந்ய வாத வியாவிருத்தியின் பொருட்டு "ஹே சௌமிய ! சிருஷ்டிக்குப் பூர்வம் இச்சர்வ ஜகத்தும் சன்மாத்திரமாகவே யிருந்தன" என்னுஞ் சுருதியால் சத்ரூபத்தன்மை

பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது. அச் சத்ரூப ஜகத் காரணத்திற்குச் சேதனசேதந சாதாரணரூபத்தால் வாதிவிப்பிரதிபத்தி விஷயமாகலின், சாங்கிய வைசேஷிகாதி அங்கீகார ப்ரகிருதி பரமாணு வாதி ஜகத்காரண வாத வியாவிருத்தியின் பொருட்டு "சிருஷ்டிக்குப் பூர்வம் ஆத்மா வொன்றே யிருந்தது" என்னுஞ் சுருதியாற் சேதநத்தன்மை பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அச் சத்ரூப சேதந ஜகத் காரணத்திற்கு ஜீவப் பிரஹ்ம சாதாரண ரூபத்தால், வாதி விப்பிரதிபத்தி விஷயமாகலின், ஹிரண்யகர்ப்ப இந்திர அக்நி சூர்யாதி ஜீவ வியாவிருத்தியின்பொருட்டு "சிருஷ்டிக்குப் பூர்வம் இவ்வொரே பிரஹ்ம மிருந்தது" என்னுஞ் சுருதியால் பிரஹ்ம ரூபத்தன்மை பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது. அச் சத்ரூபமாயும் சேதநரூபமாயும் பிரஹ்மரூபமாயு முள்ள ஜகத் காரணத்திற்குச்சிவ நாராயணாதிசாதாரண ரூபத்தால் வாதி விப்பிரதிபத்தி விஷயமாகலின், வியாவிருத்தியின்பொருட்டுச் சாக பசு நியாயத்தால் "எப்பொழுது இருள்; அது தினங்களு மன்று, இரவு மன்று, சத்து மன்று, அசத்து மன்று, கேவலம் சிவனே" என்னுஞ் சுருதியால் சிவரூபத்தன்மை, அல்லது, "ஒரே நாராயணன்" என்னுஞ் சுருதியால் விஷ்ணுரூபத் தன்மை இருக்குக எனின், புகலப்படுகின்றது—

இவ்விடத்துப் பேத பக்ஷத்தை ஆச்ரயித்துச்சிவன் அல்லது, விஷ்ணுவிற்கு ஜகத்காரணத்தன்மை கூறப்படுகின்றதா? அல்லது அபேத பக்ஷத்தை ஆசிரயித்தா? ஆதிய தன்று; முதற் பரிச்சேதத்தின்கண்ணேயே பேத சங்கையாகிய பங்கப் பிரக்ஷாளனம் செய்திருத்தலின், மீண்டு மீண்டும் அப் பேதவாதம் லஜ்ஜையை உண்டாக்குதலின். இதனானேயே இரண்டாம் பரிச்சேத

ஆரம்பத்தில் ராமாநுஜ மத்வ ஸ்ரீகண்டாதி பேதப்பிரதி பாதக பாஷ்யங்கட்கு மூலமின்றென்பதை அறிவுறுத்தற்பொருட்டுப் பகவத்பாத ஸித்தாந்தத்தை அநுசரித்துச் சகுணப்பிரஹ்ம நிர்ணயத்தைச் செய்கிறேன் என நம்மால நாநதி சுலோகத்தில் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த மன்று; சாக பசு நியாய ஸ்தலத்தில் "அக்நி ஸோமதேவதை சம்பந்தப் பசுவைக் கொல்க" என்னுமிவ்விடத்தில், கேட்கப்பட்ட பசு சப்தத்திற்குச் சாக(ஆடு), கோ (பசு) சாதாரணத்தாற் சாமான்யத்தில் அநுஷ்டானம் பொருந்தாமையின் அதன் அநுஷ்டானத்தின்பொருட்டு விசேஷ ஆகாங்க்ஷையில் "அக்நி ஸோமத்தின்பொருட்டு சாகத்தி (ஆட்டி) னது இருதயம் மேதசு" என்னும் மந்திரவர்ணபரியாலோசனையால் சாமான்ய விசேஷ நியாய அவதாரத்தில் விசேஷ பரியவசான மங்கீகரிக்கினும்; பிரகிருதத்தில் அவ்வித நியாயோத்பத்தியின்மையின், ஜகத் காரண பிரஹ்மத்திற்குத் தேவதா விசேஷ பரியவசானமின்மையின். அங்ஙன மன்றேல், 'சத்தியம ஞானம் ஆநந்தம் பிரஹ்மம்"; "ஆநந்தம் பிரஹ்மமென அறிந்தான்" என்பனவாதி சுருதியால் சச்சிதாநந்த அகண்டபிரஹ்ம ஸ்வரூபத்தன்மை பிரஹ்மத்திற்குப் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது. அப்பிரஹ்மம நிர்விசேஷமாகலின் ஜகத் ஜன்மாதிகாரணத்தன்மை பொருத்தமின்றெனச் செய்து, "இதனின் மாயி இச்சகத்தைச் சிருஷ்டித்தார்"; "மாயையையுடைய மஹேஸ்வரனை" என்பனவாதி சுருதியால் மாயா உபஹித வேஷத்தால ஜகத் ஜன்மாதிகாரணத்தன்மை பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது இவ்வித மாயா உபஹித பிரஹ்மத்தையே சாந்தோக்ய ஐதரேய தைத்திரீய சாகாதிகளில் வேறு வாக்கியாபேக்ஷையின்றியே சதாதி பதங்க

ளால் அநுவதித்து, சதாதி பதவாச்சியப் பிரஹ்மமே ஜகத் காரண மென நிச்சயித் திருத்தலின், விசேஷ ஆகாங்க்ஷை யின்மையின் சாமான்ய விசேஷ நியாயம் இவ்விடத்தி லுசிதமே யின்று. மற்றும், அபேத பக்ஷத்தில் சிவனுக்கு, அல்லது, நாராயணனுக்கு ஜகத் காரணத்தன்மை யென்னும் விசாரமே பொருத்த மின்று; இரண்டற்கும் பேத மின்மையின். சிவநாராயணர்கட்குச் சொரூப பேத மின்றாயினும், அவர்கட்கு ஔபாதிக பேதத்தை அங்கீகரித்துச் சாகபக நியாய உற்பத்தியில் ஞானம் (உண்டாகின்றது) எனக் கூறற்க; உபாசனைப்பிரகரணத்தில் சிவ நாராயணர்கட்கு ஔபாதிக பேதம் லேசமும் இன்று என இதற்கு அநேகப் பிரகாரமாகக் கூறுவேமாகலின். அங்ஙனமாயினும், சிவ நாராயணர்களில் ஒருவர்க்கு ஜீவத்தன்மையே அங்கீகரித்து அதனின் வேறாயவருக்கு ஜகத் காரணத்தன்மை யிருக்கு மெனக் கூறற்க; "பிரஹ்மாவும், விஷ்ணுவும், ருத்திரரும், பின்னமாயினும், பரமாத்ம வியாகத்தி லிருப்பவர்கள்; ஜீவ சமூகத்தி லிருப்பவர்க ளல்ல எனப் பண்டிதர்கள் கூறுகின்றார்கள்" என்பனவாதி அநேகப் பிரமாணங்களால் மும்மூர்த்திகட்கும் ஈஸ்வரத்தன்மை கூறப்படு மாகலின். மற்றும், பிரஹ்மாதி சாமான்ய சப்தங்கட்குச் சிவனிடத்திலாவது, அல்லது நாராயணனிடத்திலாவது, விசேஷ பரியவசான மெனவங்கீகரிக்கில், "சர்வ முகமாயும், சர்வ சிரசாயும் சர்வ பிடரியாயும், சர்வ பூதகுகையில் இருப்பதாயும், சர்வ வியாபியாயும், பகவானையும், ஆகலின், சர்வ வியாபக சிவனையும், உள்ளும் வெளியும், அவ்வெல்லாவற்றையும் வியாபித்து நாராயணன் இருக்கின்றான்" என்பதாதி சுருதியால் சிவ நாராயண சப்தங்கட்கு வியாபக பரத்தன்மை கூறப்படுகின்றதா? அல்லது, "பூதயோனியாயும்";

சம்ஸ்த சாக்ஷியாயும், பிரபுவாயும், சாந்தியாயும், மூன்று நேத்திரத்தையும் நீலகண்டத்தையும் உடையவனும் முன் ளபரமேசுவரனாகிய உமாசகாயனைத் தியானித்து முனி அஞ்ஞானத்தினின்றும் வெளியிற் செல்கின்றான்'; 'மீண்டும் அந்த நாராயணர் வேறு விஷயத்தை மனதால் தியானித்துக்கொண்டிருக்கும் அவரது லலாடத்தினின்றும் மூன்று நேத்திரத்தையும் கையிற் சூலத்தையு முடைய புருஷன் உண்டாயினன்'' என்பனவாதிசுருதிகளால் விக்ரஹவிசிஷ்டத்தன்மை புகலப்படுகின்றதா? முதலதன்று; 'சத்தியம் ஞானம் அநந்தம் பிரஹ்மம்' என்னுஞ் சுருதியிலுள்ள பிரஹ்மபதத்தானேயே சரிதார்த்தமாகலின், பிரஹ்ம சிவ நாராயண சப்தங்கட்கு அஸ்தம் கரம் பாணி யென்னுஞ் சப்தம் போன்று அவ்வியாபக சொரூப பரியாய மாகலின். விசேஷ ஆகாங்க்ஷையின்மையாற் சாகபக்ஷ நியாயத்தினுத்பத்தியின்மையாலும், சிவ நாராயணாதி சப்தங்கட்கு ஏகார்த்த பரத்தன்மையிலும், ''பிரஹ்ம வித்துக்கள் கூறுகின்றனர்''; ''அதாதோ பிரஹ்ம ஜிஜ்ஞாஸா''; ''எப்பிரஹ்மத்தை வேதாந்த வித்துக்கள் கூறுகின்றனர்'' என்பனவாதி சுருதி ருத்திர புராணங்களில் வேதாந்த வாதிகட்குப் பிரஹ்ம சப்த வியவஹாரத்திற்கே நன்கு பிரசித்தமிருத்தலாலும். இரண்டாவதன்று; விற்கப சஹணம் ஒல்லாமையின். அவற்றுள்ளும், கேவல விக்ரஹத்திற்கு ஜகத் காரணத்தன்மை கூறப்படுகின்றதா? அல்லது, கேவலப் பிரஹ்மத்திற்கா? அல்லது, விக்ரஹ விசிஷ்டப் பிரஹ்மத்திற்கா? முதலதன்று; கேவல விக்ரகம் மாயா காரிய மாகலாலும், சேதநத்தன்மை யின்மையால் வியாபகத்தன்மை யின்மையாலும், நிமித்த உபாதாக காரண மிரண்டு ரூபத்தன்மையும் பொருந்தாமையின். ''விப்பிரர்கள் இருத காடி

ணியம் போன்று, கேவலம் கிருபையினாலே ஆவிர்ப்பவித்த மஹா ஆநந்தத் தாண்டவ கருணாலயத்தை" என்பதாதி ஸ்காந்த வசநத்தை அநுஸரித்துக் கிருதகாடின்ய திருஷ்டாந்தத்தால் விக்ரஹ விக்ரஹிகட்கு அபேதத்தை அங்கீகரித்து, அவ் விக்ரஹத்திற்கு ஜகத்காரணத்தன்மையில் தோஷம் என்னை எனக் கூறற்க; விக்ரஹம் பரிச்சின்ன மாகலானும், விக்ரஹி அபரிச்சின்ன மாகலானும், அவைகளினபேதம் கூறுதற் கசக்தமாகலின். விக்ரகமும் அபரிச்சின்னத்தில் பாதகமின்றெனக் கூறற்க; விக்கிரகம் சாவயவ மாகலின், அதற்கு அபரிச்சின்னத்தன்மை கூறுதற் கசக்த மாகலானும், "சத்துவ ரஜ தமமென்னும் பிரகிருதியினது குணங்களாகிய அவற்றோடு கூடிய பரபுருஷ னொருவன் ஜகத்திதியாதியின் பொருட்டு விஷ்ணு பிரஹ்மா அரன் எனச் சிரேஷ்டமான பெயர்கள். அவற்றுள், சத்துவ சரீரத்தையுடைய நரர்கட் காகின்றன" என்பதாதி பாகவத புராணாதி வசநங்களில் பகவத் விக்ரஹத்திற்கு மாயா மயத்தன்மையாப் பிரதிபாதித்தலானும். விக்ரஹ விக்ரஹிகளினைதைக்கியப் பிரதிபாதக ஸ்காந்த புராணாதி வசநங்கட்குக் கதி என்னையெனக் கூறற்க; முற்புகன்ற ஸ்காந்த புராணாதி வசநங்கள் பாதிக்கப்படு மர்த்தத்தைப் பிரதிபாதித்தலான், ஸ்வார்த்தத்திற் றாற்பரியமில்லாவிடினும் உபாசகர்கட்கு விசுவாசத்தை உண்டாக்குவதிற் றாற்பரிய மென உரைத்தற்குச் சமர்த்த மாகலின். இரண்டாவதன்று; அவற்றுள்ளும், மாயாநீத சுத்தப்பிரஹ்மத்திற்கு ஜகத் காரணத்தன்மை புகலப்படுகின்றதா? அல்லது, மாயா உபஹிதத்திற்கா? முதல தன்று; "இதனின் மாயி இவ் விசுவத்தைச் சிருஷ்டித்தான்",

பெயர்களால் வெளிப்படுகின்றனன்"; "பிரஹ்மாவும், விஷ்ணுவும், ருத்திரனும் பின்னர்களாயினும் பரமாத்மாவின் விபாகத்தி லிருப்பவர்கள்; ஜீவ சமூகத்தி லிருப்பவர்களன்று எனப் பண்டிதர்கள் புகல்கின்றனர். புண்ணிய பாபங்களோடு கூடியும், ராகத்வேஷங்களாகிய மலத்தோடு கூடியும், ஜன்ம நாசத்தால் அமிழ்ந்தப் பட்டும், சதா சம்சாரியாயும், அவசமாயும் இருப்பவர்கள் ஜீவர்கள். ஹே த்விஜ சிரேஷ்டர்களே! ஆவிர்ப்பாவ விசேஷணங்களை யுடைய பிரஹ்ம விஷ்ணு மஹேசர்கட்குப் புண்ணிய பாபங்களுண்டாவன வல; அவர்கட்குப் பாரதந்த்ரவத்தின் ஆக்ஞையால் ஜீவர்கட்கு ஹிதத்தைக் கொடுத்தற்பொருட்டுக் கேவலம் ஆவிர்ப்பாவ திரோபாவங்கள். ஹே ஆஸ்திகர்களே! நல்ல விரதமுடையவர்களே! விஷ்ணு பிரஹ்மா சிவனாகிய அவர்களது ஆவிர்ப்பாவங்களும் சதா ஸம்சாரியாகிய ஜீவர்களால் போக மோக்ஷத்தின் பொருட்டு உபாஸித்தற்கு யோக்கியமே. அப் பகவான் ஜனார்த்தனன் ஒருவனே சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரத்தைச் செய்யும் பிரஹ்ம விஷ்ணு சிவனென்னும் பெயரை அடைகின்றான்"; "சத்துவ ரஜஸ் தமசென்னும் பிரகிருதியின் குணங்களாய அவற்றோடுகூடி பரபுருஷன் ஒருவனே ஈண்டு சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரத்தின் பொருட்டு விஷ்ணு பிரஹ்மா சிவன் என்னும் சிரேஷ்டமான பெயர்களை அடைகின்றான்; அவற்றுள், சத்துவ சரீரம் ஜீவர்கட்கு ஆகின்றன" என்பனவாதி சூத சம்ஹிதை, விஷ்ணு புராண, பாகவத வசனங்களாலும் பிரஹ்மாதி மும்மூர்த்திகட்கும், பிரஹ்மகோடித்தன்மையும், முமுக்ஷு உபாஸ்யத்தன்மையும், ஆவிர்ப்பாவ

திரோபாவாதிகளும் பிரதிபாதிக்கலின், ஜீவத்தன்மையும், அநுபாஸ்யத்தன்மையும் ஜன்யத்தன்மையு மின்றாகலின், அச் சங்கையின் அங்கூர உத்பத்தி அவகாசமின்மையின். ஆகவே, மாயா உபஹித ஜகத் காரண ஒரே பரமேஸ்வரனுக்கே தனது மாயையிலுள்ள சத்துவாதி குணோபாதிகளால் தன திச்சையானேயே பிரஹ்மாதி மும்மூர்த்தி ரூபத்தால் ஆவிர்ப்பாவம் அங்கீகரித்தலின், "பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திர இந்திரர்கள் உண்டாகின்றார்கள்" என்னுஞ் சுருதிக்கு அவ்வித ஆவிர்ப்பாவ பரத்தன்மையே அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது.

அற்றேல், "எல்லோராலும் காரணமே தியானத்திற்கு யோக்கியம்; ஐஸ்வரிய சம்பன்னனுயும், சர்வேசுவரனுயு முள்ள சம்பு ஆகாச மத்தியில்" என்பதாதி சுருதி பலத்தால் சிவனுக்கே சர்வ காரணத்தன்மையிருக்குக. "நாராயணனி னின்றும் ருத்திரன் உண்டாகின்றான்" என்னுஞ் சுருதிக்குக் குணமூர்த்தி சிவ பரத்தன்மையாற் றுரியசிவனுக்குச் சர்வ காரணத்தன்மையிற் பாதக மின்மையின் எனின்; அவற்றுள், விக்ரஹ உபஹித ரூபத்தால் துரீய சிவனுக்குச் சர்வ காரணத்தன்மை கூறப்படுகின்றதா? அல்லது, அதன் உபலக்ஷித ரூபத்தாலா? முதற்கற்பம் கற்பங்களினது இருதயா கல்பத்தை அறியும் கல்பிப்ப தின்று; துரீயவிக்ரஹமும் சாவயவமாகலின், காரியத்தன்மை அவசியம் பாவியாகலின்; அவ்விடத்தின்கண்ணும் விக்ரஹ உபஹித வேறு காரண அபேக்ஷையில் அநவஸ்தைப் பிராப்தியான். அநாதியே பரமேஸ்வரனது நூந விக்ரஹமிருக்கின்றதெனக் கூறுக; விக்ரஹ மாத்திரத்திற்கு

“மஹேச்வரனை மாயாவி என” என்பதாதி ச்ருதி அநுஸாரத்தால் மாயா சம்பந்தமின்றி நிர்விசேஷ மாயாதீத ப்ரஹ்மத்திற்குப் பிரபஞ்ச காரணத்தன்மை யின்மையின். இரண்டாவதில், இஷ்டப்பிராப்தி யாகலானும், உன்னால் விக்ரஹ விசிஷ்டத்திற்கே ஜகத் காரணத்தன்மை அங்கீகரித்தலின் உனதநிஷ்டப் பிரசங்கம் வருதலாலும். மூன்றாவது மன்று; அதன்கண்ணும், விக்ரஹ விசிஷ்டத்திற்கு நிமித்தத்தன்மை கூறப்படுகின்றதா? அல்லது, உபாதானத்தன்மை கூறப்படுகின்றதா? இருபக்ஷத்தின்கண்ணும் சித்தாந்த ஹானிப் பிரசங்கம் வருமாகலின். சத்துவப்பிரதான மாயா உபஹித வேஷத்தாற் பிரஹ்மத்திற்கு நிமித்தத்தன்மையும், தமப்பிரதான மாயா உபஹித வேஷத்தாற் பிரஹ்மத்திற் குபாதானத் தன்மையு மெனச் சகல சித்தாந்திகளால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருத்தலின். அது பஞ்சதசிப் பிரகரணத்தில், வித்தியாரண்ய குருசரணர்களால்:—“காதாமத குண மாயையைக்கொண்டு ஜகத்திற்குபாதான மும் அச்சுத்த சத்துவத்தைக்கொண்டு நிமித்த முமேயா அது பிரஹ்மமெனக் கூறப்படுகின்றது” எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனமாயின், புருஷஸூக்த கைவல்ய தாபநீயாதி ச்ருதிகளில் விக்ரஹ விசிஷ்டத்திற்கே ஜகத் காரணத்தன்மை பிரதிபாதித்தலான், அச்ச்ருதிகட்குக் கதி என்னை யெனக் கூறற்க;“வேதத்தை அறிந்த பிராஹ்மணர்கள் சில வேதவாக்கியங்களை ருத்திரமூர்த்தியை ஆசிரயித்துப் பரமகாரண சிவனிடத்தில் முடிவு செய்கின்றார்கள். விப்பிரேந்திரர்கள் சில வாக்கியங்களை விஷ்ணுமூர்த்தியை ஆசிரயித்து, சில பிரஹ்ம மூர்த்தியை ஆசிரயித்து, சில வேதவாக்கியங்கள்

அக்கி மூர்த்தியை ஆசிரயித்து, முனி சிரேஷ்டர்கள் சில அந்நிய வாக்கியங்களைக் கூறிய மூர்த்தியை ஆசிரயித்து. விப்பிரர்கள் பத்துப் புராணங்களால் ருத்திரனைக் கூறுகின்றார்கள்; நான்கு புராணங்களால் பகவான் விஷ்ணு கூறப்படுகின்றார். இரண்டு புராணங்களால் பிரஹ்மா கூறப்படுகின்றார். விப்பிரேந்திரர்கள் ஒரு புராணத்தால் அக்கி, ஒரு புராணத்தால் திவாகரன். முனிசிரேஷ்டர்காள்! இங்ஙனம் மூர்த்தியைக் கூறுதல் வாயிலாக வேறுவேறு மூர்த்திகளிலும் மிகுத்துப் பறைதல் கூறப்படுகின்றன. "அந்த சத்தியாதி லக்ஷண சிவனை சாக்ஷாத் போதகம்" என்பதாதி புகலப்படுகிற ஸ்காந்தத்தில் வாக்கியங்களில் "பாப நாராயண சிவனிடத்தில்"; "சர்வமூர்த்திகளிலிருக்கும்" என்னும் வாக்கிய உபாஸ்ஸார பரிபாலனைகளையும் பரமாத்ம உப நிஷத அமூர்த்த பரமேசுவர ஸ்வரூபத்தை ஜகத் காரணத்தன்மையே சிவ விஷ்ணுவாதி விக்ரஹ உபாசனையின் பொருட்டு அவ்வவ் விக்ரஹ வசிஷ்டங்களிற் புகலப்படுகின்ற தெளிப் புருஷ சூக்த கைவல்ய தாபநீயாதி சுருதி தாத்பர்ய வர்ணகம் பொருந்துதலானும்; விக்ரஹ விசிஷ்டத்திற்கேயே ஜகத்காரணத்துவ பக்ஷத்தில் சிவ விக்ரஹ விசிஷ்டத்திற்கு அல்லது, நாராயண விக்ரஹ விசிஷ்டத்திற்கு ஜகத் காரணத்தன்மையென விதிக்கப்படுகின்மையானும். எக்காலும் சுவேதாசுவேதர அதர்வசிகாதி சுருதியால் சிவ விக்ரஹ விசிஷ்டத்திற்கே சர்வ காரணத்தன்மை அங்ஙனமே "நீலகண்டம் அந்த நாராயணர் வேறு விஷபத்தியானஞ்செய்யுமவாறு லலாடத்தினின்றும் மூன்று நேத்திரங்களையும் கையிற் சூலத்தையுமுடைய புருஷன் உண்டாயினன்" என்பதாதி மஹோபநிஷதாதி சுருதியநுஸாரத்தால் வைஷ்

ணவர்களங்கீகரித்த விக்ரஹ விசிஷ்ட நாராயணருக்குச் சகல காரணத்தன்மை ஏனுண்டாகாது?, “பிரஹ்மவிஷ்ணு ருத்திரேந்திரர்கள் உண்டாகின்றார்கள்; எல்லோராலும் காரணமே தியானித்தற்கு யோக்கியம்; ஐஶ்வரிய சம்பன்னனாயும் சர்வேசுவரனாயு முள்ள சம்பு ஆகாசமத்தியில்” என்பதாதி சுருதியால் நாராயணருக்குச் சிவனிடத்தினின்றும் உத்பத்தி கூறப்படுதலின், அவருக்குச் சர்வ காரணத்தன்மையின்றெனக் கூறுக; “நாராயணனினின்றும் ருத்திரன் உண்டாயினன்” என்பதாதி சுருதியால் சிவனுக்கும் நாராயணனினின்றும் உற்பத்தி கூறப்படுதலின். அவருக்கும் சர்வகாரணத்தன்மைப் பொருந்தும் சமானமாதலின். ஆதலின், விநிகமனையின்மையாலும் சிவ விஷ்ணுவாதி அபின்ன நாம தங்கீகார மாயா உபஹித அமூர்த்த பரமேஶ்வரனே சர்வ காரணம் எனக் கொள்க. இதனால், “பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திரேந்திரர்கள் உண்டாகின்றார்கள்” என்னுஞ் சுருதியால் பிரஹ்மாதி மும்மூர்த்திகளினது உத்பத்தியைப் பிரதிபாதித்தலின், அவர்கட்கு ஜீவபாவமே, பிரஹ்ம பாவமின்மையின், எங்ஙனம் உபாசித்தற்கு யோக்கியம் என்னும் சங்கையும் நிவர்த்தியாகிவிட்டது.

இப் புருஷனுக்கு நாபியும், இருதயமும், கண்டமும், சிரசும் என நான்கு ஸ்தானங்களுண்டாகின்றன. “இதில் நான்கு பாதங்களையுடைய பிரஹ்மம் விளங்குகின்றது. ஜாக்ரத்தில் பிரஹ்மா, ஸ்வப்நத்தில் விஷ்ணு, சுழுப்தியில் ருத்திரன், துரியத்தில் அக்ஷரம்” என்னும் பிரஹ்மோபநிஷதாதி வசநத்தால் “ஒரே சிவன் சாக்ஷாத் சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹார சித்தியின் பொருட்டுக் கற்பனையாகிய பிரஹ்ம விஷ்ணு சிவனென்னும்

மாயா ஜன்ய மாகலின், அநாதித்தன்மையிற் பிரமாண மின்மையின்; "பாணி பாத மின்றியவன் செல்கின்றான்; கிரகிக்கின்றான்; சக்ஷு வின்றியவன் பார்க்கின்றான்; கர்ண மின்றியவன் கேட்கின்றான்"; "விகாரத்தான் அன்று எனின், அது கூறப்பட்டது"; "கரண மின்றிய பிரஹ்மத்திற்கும் சர்வ சாமர்த்தியம் பார்க்கப்படுகின்றது" என்பனவாதி சுருதி சூத்திர பாஷ்ய விரோதம் வருமாகலானும், விகார ரஹிதரூபத்தால் பரமேச்வரனுக்கு நிமித்த உபாதானத் தன்மை இன்றெனப் பூர்வமே நிராகரணஞ் செய்யப்பட்டமை யானும். இரண்டாவதில், விகார உபலக்ஷித ரூபத்திற்கேய நாங்க ளங்கீகரித்த மாயா உபஹித சைதன்ய ரூபத்தால் கட்டகுடிப் பிரபாத விருத்தாந்த நியாயத்தால், அதற்கே சகல காரணத்தன்மையென்னு மநிஷ்டசித்தியே யாகும்.

அற்றேல், இங்ஙன மாயினும் ஜகத் சிருஷ்டியாதியின் பொருட்டுத் துரிய விக்ரஹ மங்கீகரியாவிடினும் "காரணமே எல்லோராலும் தியானிக்கற்கு யோக்கியம்; ஐச்வரிய சம்பன்னனும் சர்வேச்வரனுமுள்ள சம்பு ஆகாச மத்தியில்" என்னும் அதர்வசிகை வாக்கிய அநுஸாரத்தால் உபாஸனையின் பொருட்டுத் துரீய பரமேச்வர சிவமூர்த்தியை அங்கீகரியுங்களே; இதனுனேயே பிரஹ்மாதி மும்மூர்த்தி அபேக்ஷையால் துரீய மூர்த்தி விசிஷ்ட பரமசிவனுக்கு உத்கருஷமு முண்டாகின்றமெதனின், கூறப்படுகின்றது:— அதர்வசிரசில்- "ஈசானனைத் தியானிக்க; இச்சர்வ பிரத்தியயிக்க; ஏதனினின்றும் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திரேந்திரர்கள் உண்டாகின்றனர். பூதங்களோடுகூடச் சர்வேந்திரியங்க

ளும். அது காரணங்கட்குக் காரணம், தாதா, தியாதா; காரணம் எல்லோராலும் தியானிக்கற்கு யோக்கியம் ஐசுவரிய சம்பன்னனாயும் சர்வேசுவரனாயு முள்ள சம்பு ஆகாச மத்தியில்" என்னு மிவ்விடத்தின்கண் "காரணனைத் தியானிக்க"; 'காரணமே தியான யோக்கியம்" என்பனவாதியால் சாதாரண சப்தவாச்சிய ஜகத்காரண ரூப பரமேசுவரனுக்குத் தியான யோக்கியத்தன்மை விதிக்கப்படுகின்றது. காரணத்தன்மையும் அவனுக்கு மாயா சம்பந்த அபரத்தரூபத்தாலேயே யெனக் காரியால் பூர்வம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அநுஸாரத்தால் "சம்பு ஆகாச மத்தியில்"; "சிவன் ஒருவனே தியானிக்கற்கு யோக்கியன்"; என்னுமிவ்விடத்தின்கண்ணும் சம்பு சிவாதி சப்தங்கட்கும் அபரத்த பரசிவ பரத்தன்மையே அங்கீகரித்து, அவ்வித சிவனுக்கே தியானிக்கற்கு யோக்கியத்தன்மை விதிக்கப்படுகின்றதெனக்கொள்க. ஆகவே, அதர்வசிகை உபநிஷத்துக்கள் அவ்வித பரமேசுவரனுக்குத் தியான யோக்கியத்தன்மைப் பிரதிபாதனைமாத்திர தாத்பரியமுடைய தாயினும் தாயபரத்திப் பிரதிபாதனைத்திற் றாற்பரியஞ் சித்தியாதின்று எக்கால், "மூன்று நேத்திரங்களையுடைய உமாசகாய விபுவாய பரமேசுவரனை" என்பதாதி கைவல்ய சுருதியின்கண் உபாசகாயுதன்மை, மூன்று நேத்திரத்தன்மை, நீலகண்டத்தன்மை முதலிய குண விசிஷ்ட பரமேசுவரனுக்கே தியான யோக்கியத்தன்மை அறியப்படுதலின், அதனாதாரத்தால குணோபசம்ஹார நியாயத்தால், அவ்விடத்தின்கண்ணும் அவ்வித சிவனுக்கே தியான யோக்கியத்தன்மை கற்பிக்க எனக்

கூறப்படுகின்றது. அங்ஙனமாயினும், அவ்வித குண மூர்த்தி சிவ ரூபத்தால், அல்லது, உபாசனையின்பொருட்டு ஆரோபித்த அவ்வித சிவரூபத்தால், பரமேஶ்வர உபாசனை பொருந்துமாகலின், அதன்பொருட்டுத் துரீய மூர்த்தி கற்பனை யின்று. அல்லது, "ஈசானனைத் தியானிக்க" என்னு மிவ்விடத்தில் குண மூர்த்தி சிவனுக்கே தியான யோக்கியத்தன்மை விதித்து, அதன் நிர்வாஹத்தின்பொருட்டு உபாஸ்யரூப குணமூர்த்தி சிவனுக்குப் பரப்பிரஹ்மத்தன்மை அறிவுறுத்தற்பொருட்டு "காரணமோ தியானித்தற்கு யோக்கியம்" என்பதாதியால் அமூர்த்த பரமேஶ்வரரூபத்தால் வியவஸ்தாபித்து, காரணத்துவ சர்வேஶ்வரத் துவாதிகமும் அநனபின்னத்தால், குணமூர்த்தி சிவனிடத்திலும், பிரபாதிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. "பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திர இந்திரர்கள் உண்டாகின்றனர்" என்னுஞ் சுருதி பரமேஶ்வரன் தன திச்சையானே ஆவிர்ப்பாவ பாத்தன்மையானும் பொருந்துதலின், அவனுக்கே குணமூர்த்தி ரூபத்தால் ஆவிர்ப்பாவமும், அமூர்த்த ரூபத்தால் காரணத் தன்மையும் அவிருத்தமாகலின், ஓரிடத்தும் பொருத்தமின்மை யின்று. இங்ஙனமே ஸ்காந்தாதி சிவ புராணங்கட்கும் தாத்பர்ய மறிக. இதனானேயே ஸ்காந்தத்தில் "வேதத்தை அறிந்த பிராமணர்கள் சில வேத வாக்கியங்களை ருத்திர மூர்த்தியை ஆசிரயித்துப் பரமகாரண சிவனிடத்தில் முடிவு செய்கின்றார்கள். விப்பிரேந்திரர்கள் சில வாக்கியங்களை விஷ்ணு மூர்த்தியை ஆசிரயித்து, சில பிரஹ்ம மூர்த்தியை ஆசிரயித்து, வேத வாக்கியங்களை அக்நிமூர்த்தியை ஆசிரயித்து, முநிசிரேஷ்டர்கள் சில அந்நிய வாக்கியங்

கனைச் சூரியமூர்த்தியை ஆசிரயித்து. விப்பிரர்கள் பத்துப் புராணங்களால் ருத்திரனைக் கூறுகின்றார்கள். நான்கு புராணங்களால் பகவான் விஷ்ணு கூறப்படுகின்றார். இரண்டு புராணங்களால் பிரம்மா கூறப்படுகின்றார். விப்பிரேந்திரர்கள், ஒரு புராணத்தால் அக்கி, ஒரு புராணத்தால் திவாகரன் புகழப்படுவார்கள்! இங்ஙனம் மூர்த்தியைக் கூறுதல் வாயிலாகவே சர்வமூர்த்திகளினும் இருக்கும் மஹாதேவன் கூறப்படுகின்றான். அந்தச் சக்திபாதி ஸ்வரூபனான சிவனே சாக்ஷாத் போதகன். ஹே த்விஜோத்தமர்கள்! பிரம்ம விஷ்ணு மஹாதேவர்களால் சதா உபாஸிக்கத்தக்க தேவாக்ரேசன்" என மூற் புகலப்பட்டன. இவ்விடத்துப் பிரம்ம விஷ்ணுவாதி மூர்த்தி விசிஷ்டரூபத்தால் பரமேஸ்வர உபாசனையின் பொருட்டுப் பிரம்மாதி சகல மூர்த்தியில் அநுஸ்யூத ஜகத்காரணரூப மாயாஉபஹித அமூர்த்த ரூப பரமேஸ்வரனே பரமசிவ மஹாதேவாதி சப்தத்தாற் கூறப்படுபவனாய்ச் சில வேதாந்தங்களாலும், சில புராணங்களாலும், ருத்திரமூர்த்தி விசிஷ்டரூபத்தாலும், சில விஷ்ணுமூர்த்தி விசிஷ்டரூபத்தாலும், சில பிரம்மமூர்த்தி விசிஷ்டரூபத்தாலும், சில அக்நி சூரியமூர்த்தி விசிஷ்டரூபத்தாலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றனென்று மிவ்வர்த்தம் அறியப்படுகின்றது. ஆகவே, சிவபரத்தாற் பிரசித்தமான கைவல்ய அதர்வசிகாதி சுருதிவாக்கியங்களும், ஸ்காந்த சைவாதி புராணங்களும், குணமூர்த்தி சிவரூபத்தால் பரமேஸ்வர உபாசனையின் பொருட்டே, மாயா உபஹித அமூர்த்த பரமேஸ்வரனிடத்துள்ள ஜகத்காரணத்வாதிகம், குணமூர்த்தி சிவனிடத்திலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றன வெனத் தாத்பர்யம்

ஸ்பஷ்டமாகின்றது. இதனாலேயே, ஸ்ரீமத் விஷ்ணு பாகவதத்தின்கண் நான்காவது ஸ்கந்தம் அத்திரி மஹாரிஷி தபச்சரியா ப்ரகரணத்தில் "முனி நூறுவருஷம் பிராணாயாமத்தால் மனதை அடக்கித் துவந்துவமின்றி வாயுவைப் புஜித்துக்கொண்டு ஒரே பாதத்தால் நின்றார். எவன் ஜகத்திற்கீஸ்வரனோ அவன் சரணத்தை நான் அடைகின்றேன். தனக்குச் சமானமான பிரஜையை என்பொருட்டுக் கொடுப்பான் எனச் சிந்தித்துக் கொண்டு" என ஆரம்பித்து "ஜகத் உத்பத்திஸ்திதி லயங்களில் பகுக்கப்பட்ட மாயா குணங்களால் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் கிரகிக்கப்பட்ட தேஹத்தையுடைய பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திரர்கள் நீங்கள், உங்கட்கு நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேன். உங்களுள் எப்பகவானை இங்கு நான் அழைத்தேன். புத்திர சந்தானத்தின் பொருட்டு என்னால் நாநாவித உபசாரங்களால் ஒரே பகவான் தியானஞ் செய்யப்பட்டான். ஜீவர்களினது மனதிற்கும் தூரமான நீங்கள் எங்ஙனம் இங்கு வந்தீர்கள்? சொல்லுங்கள். அநுக்கிரகஞ் செய்யுங்கள். இஃது எனக்குப் பெரிய ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. மைத்திரேயர்:—ஹே! பிரபுவாய விதுர! என்னும் அம்முனிவரது வசநத்தைக் கேட்டு அந்தத் தேவ சிரேஷ்டர்களாகிய மூவர்களும் அந்த ரிஷியைச் சந்தோஷிப்பித்து மதுரமான வாக்கினால் சமாதானங் கூறுகின்றார்கள். தேவர்கள்:—ஹே! பிரஹ்மரிஷியே! நீர் எங்ஙனம் சங்கற்பஞ் செய்தீரோ அங்ஙனமே உண்டாம்; வேறு பிரகாரமாக உண்டாகாது சத்திய சங்கற்பமுடைய நீர் எதைத் தியானஞ் செய்தீர், அதுவே நாங்கள். உமக்கு லோகப்பிரசித்த எங்களம்ச

ரூபமாகிய புத்திரர்கள் உண்டாவார்கள். ஹே முனி வரே! உமக்கு மங்களமுமுண்டாகுக. உமது கீர்த்தியை விஸ்தாரஞ் செய்வார்கள். தேவ சிரேஷ்டர்கள் இங்ஙனம் இச்சித்த வரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கினார்கள்" என்பது பரியந்தமான வசநங்களால் ஸ்ரீ ஜகதீஸ்வரனை உத்தேசித்துப் புத்திரன்பொருட்டுத் தபமியற்றிய சத்திய சங்கற்பமுடைய அத்திரி மஹரிஷிக்குப் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திர ரூப மும்மூர்த்தி ரூபத்தாலேயே ஜகதீஸ்வரர் பிரசன்னமாய் அபரிச்சித்த வரத்தைக் கொடுத்துத் தமது ஸ்தானத்திற்குச் சென்றார் எனப் பிரதிபாதித்தலின், மும்மூர்த்தியின் வேறாய்க் காரணரூப வேறு மூர்த்தி ஜகதீஸ்வரருக்கின்றெனத் தாத்பர்யம் ஸ்பஷ்டமாகின்றது.

அற்றேல், இங்ஙனமாயின், "அரூப சிவனுக்கும் உபாசகர்களால் தியானித்தற்கு யோக்கிய மூர்த்தியிருக்கின்றது. சுத்த திரிநேத்திர சந்திரசேகர நீலக்கிரீவ பரமானந்தப் பிரமோத தாண்டவப் பிரிய உமார்த்த விக்ரஹம்; குண மூர்த்திகளாய பிரஹ்ம விஷ்ணு மஹாதேவர்களால் உபாஸித்தற்கு யோக்கியம்; சர்வ மூர்த்தி ரகிதமாயும், சர்வ பூத அதிபதியாயும். அங்ஙன மாயினும், இது மேலான மூர்த்தியென இச் சாஸ்வீக ஸ்ருதி" என்பதாதி ஸ்காந்த வசநங்களில் துரீய சிவ மூர்த்திக்குக் குண மூர்த்திகளா லுபாஸியத்தன்மைப் பிரதிபாதனம் பார்க்கப்படுதலின், அவ்வித வசநங்கட்குக் கதி என்னை எனின், அற்றன்று; ஸ்மிருதி புராணாதி அஷ்டாதச வித்தைகட்கு வேத மூலத் தன்மையாற் பிரவிர்த்தி

யிருக்கினும், சிற் சில விடங்களில் வைதிக விருத்த சைவ வைஷ்ணவாதி ஆகம அநுஸாரத்தால் அவ்வித அதிகாரியைக் குறித்துப் பிரவிர்த்தியாகலின்; வைதிகர்கட்கு அவ் வம்சம் கிராகிய மன்றெனப் புராண வசநங்களாலேயே அவ்வவ் விடத்து வியவஸ்தை செய்யப்பட்டிருத்தலின். அது ஸ்ரீமத் சூதசம்ஹிதையில்—"பரமேஸ்வர ஞானத்தாற் சம்சார பந்தத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான். பரமேஸ்வர ஞானமும் வேதத்தாலேயே, அந்நியத்தா லன்று. ஹே ஆஸ்திகர்களே! வேறு ஆகமத்தினின்று முண்டாம் ஞானம் ஞானமன்று. ஞான சிரேஷ்டர்கள் அஷ்டாதச வித்தைகட்கும் வேதத்தால், அந்நிய வித்தைகள் வேத அநுஸாரத்தால் பிரவிர்த்திக்கில் சர்வ மேசாமையுடனிருக்கும். அங்ஙன மாயினும், அவ் வெல்லாவற்றினும் சில அம்சம் சிற் சில விடத்தில் சைவாகம அநுஸாரத்தாலும், அதன் பேத அநுஸாரத்தாலும், விஷ்ணுவாகம அநுஸாரத்தாலும், அதன் பேத அநுஸாரத்தாலும், பிரஹ்மாகம அநுஸாரத்தாலும், அதன் பேத அநுஸாரத்தாலும், அதிகாரி பேதத்தாலும் கிரமமாக முக்தியின் பொருட்டுப் பிரவர்த்திக்கின்றது. ஹே முனி சிரேஷ்டர்களே! சத்தியமே யென்றுங் கூறப்பட்டது. முனி சிரேஷ்டர்களே! அவ்வத் தந்திரங்களில் எந்த ஜீவர்கள் தீக்ஷிக்கப்படுகின்றார்களோ, அவர்களாலேயே அந்த அம்சமானது கிரகித்தற்கு யோக்யம். சர்வப் பிரகாரத்தாலும் வைதிகர்களால் கிரகிக்கக் கூடாது" எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சௌர சம்ஹிதையிலும்—"எவ் வேத விருத்தாம்சம் சர்வ புராணங்களிலும், அவ் வம்சத்தை யெல்லாவிதத்தாலும்

எல்லோராலும் பரித்தியாகஞ் செய்க. தந்திர ஆலம்பனத்தானேயே புராணங்களும் சில சாக்ஷாத் வேத விருத்தார்த்தத்தைக் கூறுகின்றன; சிற்சில விடத்து அதிகாரி பேதத்தாலும். வேத பரமாக் குறித்தே அன்று" எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

அல்லது துரீய சிவ மூர்த்தியிருக்குக; அங்ஙனமாயினும், குண மூர்த்தி அபேக்ஷையாற் றுரீய மூர்த்தி விசிஷ்டத்திற்குச் சிரேஷ்டமென்னு மிது பொருத்த மன்று; துரீய மூர்த்தி போன்று குண மூர்த்திகட்கும் பரமேஸ்வர மூர்த்தித்தன்மையால், அதன் அநுஸ்யூத பரமேஸ்வரன் ஒன்றாகலின் தர தம்பாவம் பொருந்தாதாகலின். பரமேஸ்வர விக்ரஹம் குண மூர்த்தி ஆவிர்ப்பாவ காரணமாகலின், பிரஹ்மாதி அபேக்ஷையால் பரமசிவனுக்கு உத்கர்ஷதை யெனக் கூறற்க; சர்வ பரமேஸ்வர மூர்த்திகட்கும் ஸ்வசோபாதி ரூப மாயா மாத்திரம் நிமித்த மாகலின், துரீய மூர்த்தி போன்று குண மூர்த்திகட்கும் தாம் இச்சா கற்பித மாகலின். அல்லது, குண மூர்த்திகட்குத் துரீய விக்ரஹத்தி னின்றும் ஆவிர்ப்பாவ மிருக்குக; அங்ஙனமாயினும், பொருத்த மின்மை யின்று: எங்ஙனம் ராமாநுஜ மதத்திலும் ராம கிருஷ்ணாதிகட்கு நாராயண ஆவிர்ப்பாவ ரூபமாயினும், நாராயண அபேக்ஷையால் அவர்கட்கு உத்கர்ஷம் இன்று; அது போன்றே பிரஹ்மாதி மூர்த்திகட்குப் பரமசிவ அபேக்ஷையால் அபகர்ஷம் (தாழ்வு) இன்று இங்ஙனங் கொள்ளாக்கால், "நாராயணனி னின்றும் ருத்திரன் உண்டாகின்றனன்" என்பதாதி சுருதியால் ருத்திரனுக்கு நாராயணனி னின்றும் ஆவிர்ப்பாவம் பிரதிபாதித்தலாற்,

சைவ மதத்தில் ருத்திரனுக்கு நாராயண அபேக்ஷை யால் அபகர்ஷம் பிராப்தமாகு மாகலின். இஷ்டப் பிராப்தி யெனக் கூறற்க; பரமசிவ வாதிகளால் ருத்தி ரனுக்கு நாரயண அபேக்ஷையால் உத்கர்ஷமே அங்கீ கரித்தலின். அற்றேல், விஷ்ணு சிவன்கட்கு ஈஸ்வர பாவம் பொருந்து மாயினும், சதுர் முகப் பிரஹ்மா விற்கு ஜீவ சமஷ்டி ரூப ஹிரண்யகர்ப்பத்தாற் பிரசித்த மாகலின்; ஈஸ்வர பாவ மெங்ஙனம் எனின், அற் றன்று; "முனி சிரேஷ்டர்களே! பிரகிருதியாகும் இப் பௌதிகங்களினின்றும் பூதங்கள் உத்கிருஷ்டங்கள். அவைகளினின்றும் சேதந ரூப ஜீவாத்மா சமஷ்டி வியஷ்டி பாவத்தாற் சிரேஷ்டர். அவ் வியஷ்டி சமஷ்டி யும் பரஸ் பரம் பின்னம். அவையும் பாவ(னை) அது சாரத்தால் தேவ திரியங் மனுஷ்யாதி சரீரத்தை யடை கின்றன. தேவர்காள்! இவைகளுள் சமஷ்டி ரூபஞ் சர்வ ரூபத்தால் சிரேஷ்டர். அதனினின்றும் பிரஹ்மா வின் சகல விபூதிகளும் சிரேஷ்டம். முனீஸ்வரர்களே! எங்ஙனம் ஜீவர்கள் அங்ஙனமே அவைகளும் பரஸ்ப ரம் விசிஷ்டங்கள் ஆகின்றன. அவைகளுள் பிரஹ்மா அதிகம். அதனினின்றும் விஷ்ணு சிரேஷ்ட மெனக் கூறப்படுகின்றது. அதுவும் தனது வியஷ்டி பூதங் களினின்றும் சிரேஷ்ட மெனக் கூறப்படுகின்றது; அதனி னின்றும் ருத்திரன் அதிகம். அதுவும் வியஷ்டியி னின்றும் அதிக மென ஸ்மரிக்கப்படுகின்றது. பிரஹ் மாவும், விஷ்ணுவும், ருத்திரனும் பரதத்துவ விபூதி கள். அம்மூன்றற்கும் அதிகம் சர்வ காரண ஈஸ் வரன்; அதனினின்றும் அதிகம் ஞானம் ஆநந்தம் அக் ஷயம் பரம் தத்துவம்" என்பதாதி ஸ்ரீமத் சூதசம்ஹி தாதி வசநங்களில் "இவைகளுள் சமஷ்டி ரூபம்"

என் னுமிதனல் தேவ திரியக் மனுஷ்யாதி சகல ஜீவ
சமஷ்டி ரூபத்தால் இரண்யகர்ப்பற்குச் சமஷ்டி
ஜீவத்தன்மை பிரதிபாதித்து "அதனினின்றும் பிரஹ்
மாவின் சகல விபூதிகளும் சிரேஷ்டம்"; "அவைக
ளுள் பிரஹ்மா அதிகம்" என்னு மிவற்றால் இரண்ய
கர்ப்ப அபேக்ஷையால் மும்மூர்த்தி அந்தர்கத பிரஹ்
மாவிற்கும், அவரதா விபூதிகட்கும், உத்கர்ஷ உப
பாதன பூர்வகம் பின்னமாகப் பிரதிபாதித்தலான்;
அப்பிரஹ்மாவிற்கு "பிரஹ்மாவும், விஷ்ணுவும், ருத்
திரனும், பரதத்துவ விபூதிகள்" என்னும் வசந அநு
சாரத்தால், ஈஸ்வர பாவந் நித்தியாகலின். அற்றேல்,
பிரஹ்மாதி மும்மூர்த்திகட்கும் ஈஸ்வர பாவ மிருக்கி
னும், உதாஹரித்த ஸ்நாந்த வசநங்களில் ஜீவர்கட்குப்
போன்று ஈஸ்வரகோடிப் பிரவிஷ்ட பிரஹ்மாதிகளின்
மத்தியில் சிவனுக்கே ஆதிக்யம் பிரதிபாதிக்கலான்;
அநுபாசனைக்கே ஆதிக்ய மிருக்குத லானின், அற்
றன்று; அவற்றுள், விசேஷண ரூப விக்ரஹ மாத்திர
உபாசனைக்கு ஆதிக்யங் கூறப்படுகின்றதா? அல்லது
விசேஷிய மாத்திரத்திற்கா? அல்லது, விக்ரஹ விசிஷ்
டத்திற்கா? முதல தன்று; கேவல விக்ரஹம் மாயாகாரிய
மாகலின், சேதனத்தன்மையின்மையான், உபாசர்கட்கு
இஷ்டபலத்தைக் கொடுக்குஞ் சாமர்த்தியமின்மையின்,
"பிரயோஜனத்தை உத்தேசியாது மந்தனும் பிரவிர்த்
தியான்" என்னும் நியாயத்தான் உபாஸனை யோக்கிய
மின்றிய கேவல விக்ரஹ ஆதிக்ய கற்பனைக்குப் பிர
யோஜன மின்மையின். இரண்டாவ தன்று; அவற்றுள்
ளும், மாயாதீத சுத்தப் பிரஹ்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஆதிக்
யம் கூறப்படுகின்றதா? அல்லது மாயா உபஹிதத்திற்
கா? இருபக்ஷ உத்பத்திக்கும் அவகாசமின்மையின்,

“ஒன்றேற அத்விதீயம்” என்பதாதி சுருதியால் மாயா தீத சுத்தப் பிரஹ்ம ஸ்வரூபம் ஒரு ரூபமாகலானும், “இதனினின்றும் மாயி இவ்விசுவத்தைச் சிருஷ்டித் தார்” என்பதாதி சுருதியால் மாயா உபஹித பிரஹ்ம ஸ்வரூபமு மொன்றாகலானும், இரூபதார்த்தங்களின்றி நியூன அதிகபாவ கற்பனை சுவரின்றிய சித்திரசமான மாகலின். மூன்றாவது மன்று; அதனைலும், விசேஷண தாரதம்மியத்தால் விசேஷ்யத்திற்கும் தாரதம்மியம் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றதெனப் புகலப்படுகின்றதா? அல் லது, விசிஷ்டம் வேறு பதார்த்தமெனக்கொண்டு பிர மாணபலத்தால் உமார்த்த விக்ரஹ விசிஷ்டத்திற்கு ஆதிக்யம் கூறப்படுகின்றதா? முதலதன்று; எங்ஙனம் ஒரே தேவதத்தனுக்கு அவ்வவ் வியாபார பேதத்தால் யாசகன்' பாசகன் நர்த்தகன் பாடகன் பட்டன் முத லிய பெயர் மாத்திரபேதமானது பெயரையுடைய வனது பேத வியவகாரமின்றி அதன் நிமித்த தர தம பாவமுமின்றே, அதுபோல் மாயா உபஹித ஒரே பர மேஸ்வரனுக்கே சத்வாதி அவ்வக்குண வைசிஷ்டிய பேதத்தால் பிரஹ்ம விஷ்ணு சிவாதி பெயர் மாத்திர பேதமானது பெயரையுடையவனது பேதமின்றி அதன் நிமித்த தர தம பாவமும் கூறுதற்கு அசக்கியமாக லின். அது விஷ்ணு புராணத்தில்—“பகவான் ஜநார்த் தனன் ஒருவனே சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரத்தைச் செய்யும் பிரஹ்மா விஷ்ணு ருத்திர னென்னும் பெய ரை அடைகின்றனன்” எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙன மங்கீகரியாது, உபாதி பேதத்தால் உபதேய பேத மவசிய மங்கீகரிக்கின், சத்துவப் பிரதான மாயா உபாதியால் நிமித்தத்தன்மை அங்கியருக்கும்,'

தமப்பிரதான மாயா உபாதியால் உபாதானத் தன்மை அந்நியருக்கும் என இரண்டு காரணம் அவஸியம் அங்கீகாரஞ் செய்யவேண்டுதலின்; முற்புகன்ற அபின்ன நிமித்த உபாதானத் தன்மைச் ஸித்தாந்தஹானிப் பிரசங்கம் வருமாகலின். மற்றும், பரமேஸ்வரனுக்குச் சஞ்ஜி பேதத்தைக்கொண்டு தரதம பாவமங்கீகரிக்கின் உத்தம மத்திம அதம ஈஸ்வரப் பிரசங்கத்தால் ஈஸ்வர நாநாத்தன்மைப் பிராப்தியான், "எதனினின்றும் இப்பூதங்க ளுண்டாகின்றன. உற்பன்னமானவை எதனாற் ஜீவிக்கின்றன" என்பதாதி பரமேஸ்வர ஏகத்தன்மைப் போதக சுருதி விரோதம் பிராப்தமாகலின். முற்புகன்ற அபின்ன நிமித்த உபாதானத் தன்மையும், சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹார கர்த்ருத்துவத் தன்மையும், விசேஷிய அபேத அபிப்பிராயத்தாற் சரிதார்த்தமாகலின், "எதனினின்றும் இப்பூதங்கள்" என்பதாதி பரமேஸ்வர ஏகத்தன்மைப் போதக சுருதி விரோதமின்றெனக் கூறற்க; நிர் விசேஷப் பிரஹ்மரூப விசேஷ்ய மாத்திரத்திற்கு மாயா சம்பந்தமின்றி ஜகத் சிருஷ்டியாதி சாமர்த்திய மின்மையின், விசேஷ்ய ஐக்கியப் பிரதிபாதனம் வியர்த்தமாகலின்.

அற்றேல், இங்ஙனம் உபாதி பேதத்தால் உபதேய பேதம் அங்கீகரியாவிடின், ஜீவேஸ்வரர்கட்கும் உபாதி பேதமின்மையாலும், அதன் நிமித்த தாரதம்மிய மின்மையாலும், சர்வக்ஞத்துவ கிஞ்சிக்ஞத்துவ வியவஸ்தை யின்மையால் ஜீவனுக்கும் ஜகத்கர்த்திருத்தன்மை ஈஸ்வரனுக்கும் சம்சாரித்தன்மை என்பனவாதி அதிப் பிரசங்கம் வருமெனின், அற்றன்று; எங்ஙனம் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்கட்கு அபேதமிருப்பினும் தர்பணத்தி

லுள்ள பீதத்துவ ஸ்யாமத்துவ சலநத்துவாதி மலின தர்மத்தாற் கவரப்பட்ட தன்மை பிரதி பிம்பத்திற்கே, பிம்பத்திற்கு அதிலுள்ள மலினத்தன்மை லேசமுமின்று; அதுபோல் ரஜோகுண தமோ குணங்களால் அமிழ்த்தப்பட்ட மலினசத்துவத்தையுடைய ஜீவர்கட்கு அவ்வவ் அஜ்ஞான வுபாதி பேதமியற்றிய தாரதம்மிய மிருப்பினும், ரஜோகுண தமோகுணங்களால் அமிழ்த்தப்படாத சுத்த சத்துவப் பிரதான மாயா உபாதியையுடைய பிரஹ்மாதி மும்மூர்த்திகட்கு சுவவசத்தன்மை, சர்வஞ்ஞத்தன்மை, நியாமகத்தன்மை, வசீகிருத மாயாத்தன்மை, அநாவிருத சைதந்யத்தன்மையாதிகட்குச் சமானமாகலின், ஒரு தேவதைக்கே கம்பளம் வன்திரக் குறித்துக் கொள்ளுதல் போன்று, ஒருபரமேச்வரனுக்கே சத்துவாதி குணமூர்த்தி பரிக்கிரகம் பொருந்துதலின். மூர்த்தி பேதமாத்திரத்தால் தார தம்மியம் பொருந்தாமையானும்; "எந்த மனிதன் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திரர்கட்கு உத்தம பாவத்தால் பேதத்தைச் சாதிக்கின்றானோ, அவன் உக்ரனியாதி யோனி கூடியவனாக உண்டாகின்றான்" என்னும் பாத்மஸ்மிருதி வசனங்களால் பிரஹ்மாதிகட்குத் தார தம பாவம் நிஷேதிக்கப்படுதலானும். அல்லது, விசேஷண தார தம்மியத்தால் விசேஷ்யத்திற்கும் தாரதம்மியம் இருக்குக. அங்ஙன மாயினும், பொருத்தமின்மை யின்று; புகலப்படும் ரீதியால் விஷ்ணுத்தன்மை சிவத்தன்மை உபாதிநாம, விசேஷண முக்கநஷப் பிரதிபாதக வசனங்கட்குச் சமானமிருத்தலின் அவைகட்குத் தார தம்மியம் கூறுதல் அசங்கியமாகலின். அற்றேல்,—"எவனுக்கு மாயையி லுள்ள சத்துவகுணம் சரீரமாகின்றது,

தமோகுணம் சம்ஹாரத்தின் பொருட்டு, அவன் மும்மூர்த்திகளுள் ருத்திரனாகின்றான்; அந்நியனன்று. அங்ஙனமே எவனுக்குத் தமோகுணம் சாக்ஷாத் சரீரம், சத்துவகுணம் பாலனத்தின்பொருட்டு, அவன் மும்மூர்த்திகளுள் விஷ்ணுவாகின்றான்; அந்நியனன்று. எவனுக்கு ரஜோகுணம் சரீரமாகிறது, அதுவே சிருஷ்டியின் பொருட்டும், அவன் மும்மூர்த்திகளுள் பிரஹ்மாவாகின்றான்; விப்பிரர்களே! அந்நியனன்று. விப்பிரேந்திரர்காள்! ருத்திரனுக்கு உள்ளில் சத்துவ குணமும் வெளியில் தமோகுணமு மிருக்கின்றன. விஷ்ணுவிற்கு உள்ளில் தமோகுணமும் வெளியில் சத்துவ குணமு மிருக்கின்றன. விப்பிரேந்திரர்களே! அப் பிரஜாபதிக்கு உள்ளிலும் வெளியிலும் ரஜோகுணம் இருக்கின்றது. அதனால ரத்து குணத்தை அபேக்ஷித்து முனிவர்கள் கூறுகின்றார்கள்; அரி சிரேஷ்டன், அரன் சிரேஷ்டன் என. ஆச்சரியம்! மோஹ வைபவம்! சத்துவமின்மையால் பிரஜாநாதனைச் சிரேஷ்டனெனக் கொள்வதேயின்று" என்பதாதி ஸ்காந்த வசநபரியாலோசனையால் எவ்வெவ்விடத்துச் சாத்துவிகத்தால் விஷ்ணுவின் உத்கர்ஷப் பிரதிபாதக வசநங்க ளிருக்கின்றன, அவைகளைப் புகன்றரீதியால் பாலனாதி குணபரத்துவ பரங்களெனக் கொள்க. எவ்வெவ் விடத்துத் தாமத குணத்தால் சிவனுக்கு நிகர்ஷ (தாழ்வு)ப் பிரதிபாதன வசநங்க ளிருக்கின்றன, அவைகளை நிகழ்த்திய ரீதியால் சம்ஹாராதி குணபரத்துவ பரங்களெனக் கொள்க. ஆகவே விஷ்ணுத்தன்மைச் சிவத்தன்மையாகிய உபாதியிரண்டின் தாரதம்மிய விசாரத்தில், தமோகுண உபாதியையுடைய விஷ்ணுவின் அபேக்ஷையால் சத்துவகுண

உபாதியையுடைய சிவனுக்கு உத்கர்ஷமிருக்கின்றதெனின், இங்ஙனமன்று; "சத்துவம் ரஜசு தமசு என— சத்துவ சரீரம் மனிதர்கட்கு ஆகின்றன" என்பதாதி பாகவத வசநங்களிலும் சத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்பதாதியால் பிரகிருதி ஸ்வரூப சத்துவாதி முக்குணங்களை ஆரம்பித்து "அவற்றோடுகூடி—பெயரை" என்பதாதியால் ஒரு மாயா உபஹிதமே சத்துவாதி முக்குணங்களோடுகூடி ஸ்திதி உத்பத்தி சம்ஹார வியாபாரத்தின் பொருட்டுக் கிரமமாக விஷ்ணு பிரஹ்மா சிவனென்னும் பெயரை அடைகின்றதெனப் பிரதிபாதித்து "சத்துவ சரீரம் மனிதர்கட்கு ஆகின்றன" என்பதாதியால் சத்துவமய விக்ரஹ விசிஷ்ட விஷ்ணுவிற்குச் சர்வாதிசயம் ஞாபித்தலான், சத்துவ ரஜஸ் தமோ குணத் திரயக் கிரமத்தால் கிடைக்கப்பட்ட அநேக பாட அநுரோதத்தால் ரஜோ தமோமய விக்ரஹ விசிஷ்ட ப்ரஹ்மா, சிவன்கட்கு நிக்ருஷ்ட உபாதியிருத்தலின்; நிகர்ஷம் அவசியம் அங்கீகாரஞ் செய்ய வேண்டுதலின், சத்துவ உபாதியையுடைய விஷ்ணுவின் உத்கர்ஷ அங்கீகாரமும் சமானமாகலின். பாகவதாதி புராணங்கள் விஷ்ணு பரத்வ இதம்பர்யத்தாற் பிரவர்த்தமாகலின், அப் பிரகரணத்தில் நிந்தைகூடாதென்னும் நியாயத்தால் தாமச விக்ரஹ விசிஷ்ட சிவ நிகர்ஷண உபபாதனம் விஷ்ணுப் பிரசம்ஸா பரமாகலின் எனக்கூறற்க; ஸ்காந்தாதி புராணங்கட்கும் சிவ பரத்துவ இதம்பர்யத்தாற் பிரவர்த்த மாகலின், அப் பிரகரணத்திலும் நிந்தைகூடாதென்னும் நியாயத்தால் தாமத விக்ரஹ விசிஷ்ட விஷ்ணு நிகர்ஷ உபபாதனம் சிவப்பிரசம்ஸா பரந்தன்மை சமானமாகலின்.

அற்றேல், பாகவதாதிகளில் தாமத விக்ரஹ விசிஷ்டத்தால் ப்ரதி பாதிக்கப்படும் சிவ நிகர்ஷத்திற்கு "அவர்கட்கு கால மேக சம காந்தியும் கந்தை சூலம் கபாலமும் தரித்து விஸ்மயமான தாமரை போன்ற முகமுடைய சம்பு ஆவிர்ப்பவித்தார்" என்பதாதி ப்ரஹ்மாண்டபுராண வசநத்தை அநுஸரித்துச் சிவனுக்கு வேறு அவஸ்தையிற் க்ரஹிக்கப்பட்ட நீலவிக்ரஹ விசிஷ்டத் தன்மையாற் சரிதார்த்தமாகலின்; "சுத்த ஸ்படிகசமானனையும், மூன்றாம்பிறைச்சந்திரனைத் தரித்தவனையும், மூன்று நேத்திரம், நான்கு கைகள், நீலகண்டத்தையும் உடையவனையுமுள்ள பரத்திற்கெல்லாம் பரமானவனைப் ப்ரஹ்ம வித்துகளில் சிரேஷ்டன், நித்தியம் சதா அதுவே நான் எனத் தியானிக்க" என்பதாதி ஸ்காந்த வசநபர்யாலோசனையால் ஸ்வாபாவிக் சுவேத விக்ரஹ நிமித்த அதிசயம் சித்தித்தலின் எனின்; அற்றன்று; ஸ்காந்தாதி புராணங்களிலும் தாமத விக்ரஹ விசிஷ்டத்தாற் ப்ரதி பாதிக்கப்படும் விஷ்ணு நிகர்ஷத்திற்கு "துளசிமாலையைத் தரித்தவனும், விநதா புத்திரனைய கருடாரூடனும், இந்தீவரம் (நீலோத்பலம்) போன்ற ஶ்யாம ரூபனும் உள்ள ஜோதிமயமான விஷ்ணு, என் முன் ஆவிர்ப்பவித்தார்' என்பதாதி புராணவசநத்தை அநுஸரித்து விஷ்ணுவிற்கு வேறு அவஸ்தையிற் க்ரஹித்த நீலவிக்ரஹ விசிஷ்டத்தன்மையாற் சரிதார்த்தமாகலின். "பசுவின் பால்போன்ற காந்தியும், புண்டரீகம் போன்ற விசாலமான நேத்திரமும், இந்திர சந்திர சிரேஷ்டனையும், ஸ்ரீதேவி பூதேவிகளால் பூஜிக்கப்பட்டவனையும், பூஷணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனுமுள்ள தேவனை யோகபீடத்

திற்றியாகிக்க. புருஷர்களாற் பூஜிக்க" என்பதாதி அநேக பிரமாணங்களால் புருஷசூக்த தேயபுருஷ வாசுதேவ நிருஸிம்மத் திபாஞாதிகளில் சுவாபாவிக சுவேத விக்ரஹப் பரிக்கிரக நிமித்த அதிசயம் சமானமாகலின். மாறாய், ஸ்காந்த பாகவத வசந தாத்பர்ய பரியாலோசனையால் உள்ளில் சத்துவமும், வெளியில் தமசுமாய உபாதி விசிஷ்ட சிவ அபேக்ஷையால், உள்ளிலும், வெளியிலும் சத்துவ உபாதி விசிஷ்ட விஷ்ணுவின் உத்கர்ஷமே பிரதீதியாகலின்.

எக்கால் "அஷ்டமூர்த்தி அநேகரூபம் சாத்துவிக சுத்த விக்ரஹம்" என அகஸ்தியருரைத்த சிவ ரஹஸ்ய வசநபலத்தால் சிவனுக்கும் பாஹ்யாந்தர சத்துவகுண • உபாதி விசிஷ்டத்தன்மை யிருக்கின்றதெனப் புகலப்படுகின்றதே, அக்கால் முற்புகன்ற ரீதியால் விஷ்ணு சிவவிசேஷண தாரதம்மியப் பிரதிபாதக வசநங்கள் சமானமாகலின், அரி அரர்கட்குச் சமானத் தன்மை பிராப்தமாகலின், நமதிஷ்டசித்தியேயாகும்.

உபதேயம் போன்று உபாதிகட்கும் ஒரு ரூபத் தன்மையில், விஷ்ணு ருத்திராதி பேத வியவகாரம் பொருத்தமன்றெனக் கூறற்க; லக்ஷ்மீபதித்தன்மை, பார்வதி பதித்தன்மையாதி விசிஷ்ட விக்ரஹத்தால், அல்லது, ஸ்திதியாதி ரூப வியாபாரத்தால் விஷ்ணு ருத்திராதி பெயரின் பேதப்பிரயோஜக வியவகாரம் வியவஸ்தாபிக்கப்பட்டிருத்தலின்.

அற்றேல், இங்ஙனமாயின், பாஹ்ய ஆந்தர சத்துவ உபாதி வசத்தால், சமானத்தன்மையாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் விஷ்ணு சிவ அபேக்ஷையால் "தவனு

க்கு ரஜோகுணம் சரீரமாகின்றது, அதுவே உத்பாதனத்தின் பொருட்டும். அது மும்மூர்த்திகளுள் பிரஹ்மாவாகின்றது; விப்ரர்காள்! அந்தியமன்று" என்பதாதி முன் உதாஹரித்த வசநரீதியால், பிரஹ்மாவிற்குச் சத்துவ சம்பந்தமின்றிப் பாஹ்ய ஆந்தர ரஜோகுண விசிஷ்டத்தன்மையால், அதற்கு நிகர்ஷப் பிராப்தி எனின், அற்றன்று; துரியசிவனுக்கும் குணசாமியாவஸ்தைப் பிரகிருதி உபாதி விசிஷ்டத்தால் அரி அரர்களைப்போன்று, கேவல சத்துவ உபாதி விசிஷ்ட அபாவத்தால் ரஜோதமோ குண சபளித சத்துவ உபாதி நிமித்த நிகர்ஷம், ஒருவராலும் நிவர்த்தி செய்தற் கியலாமையின். பாஹ்ய ஆந்தர ரஜோகுண உபாதி விசிஷ்டமாகலின் பிரஹ்மாவிற்குச் சத்துவ குண உபாதி சம்பந்தம் லேச மின்மையின், பிரஹ்மாபேக்ஷையால் முக்குண விசிஷ்ட உபாதியை யுடைய துரிய சிவனுக்குச் சத்துவ சம்பந்த நிமித்த அதிசயம் கூறுக ளாதிக மெனக் கூறற்க; முக்குண விசிஷ்ட துரிய சிவனுக்குத் தமோகுண நிமித்த நிகர்ஷமே அவசிய மாகலின். துரிய சிவ அபேக்ஷையால் பிரஹ்மாவிற்குக் தமோகுண நிமித்த மாலின்ய மின்மையால், அவருக்கும் உத்க்ருஷ்டத்தன்மையாற் கூறவேண்டுதலின். இஷ்டப்பிராப்தியெனக் கூறற்க; துரிய சிவாதிகளால் வியஷ்டி குண உபாதியையுடைய மும்மூர்த்தி அபேக்ஷையால் முக்குண சமஷ்டி விசிஷ்ட துரிய சிவ உத்கர்ஷமே அங்கீகரிக்கப்படுதலின். ஆகலின், விசேஷண தார தம்யம் அங்கீகார அநங்கீகார பக்ஷங்கட்கும் வசீகிருதமாயாத்தன்மை, அநாவிருத சைதந்நியத்தன்மை முதலியன ஈச்வரகோடிப் பிரவிஷ்ட பிரஹ்மாதி மும்மூர்த்திகட்கு மாயா உபஹித விசேஷ்யசொரூப நிஷ்டமாகலின், அவ்

விடத்துத் தாரதம்யம் புகலுதல் பொருத்தமின்று. ஆகவே, புகன்ற ரீதியால் அப் பிரஹ்மாதிகட்குத் தாரதம பாவம் பாதிக்கப்படுதலின், உதாஹரித்த ஸ்காந்த வசனங்கட்குப் பிரஹ்மாதி மும்மூர்த்திகளின் தாரதம்யப் பிரதிபாதனைதனிற் றாத்பர்யமின்று மன்றியே, "ஆநந்தம் இதனுல் பாத்தினின்றும் பாதகமான பதத்தைக் கூறுகின்றேன். அதனினின்றும் அதிகம் ஞானம், ஆநந்தம், அத்வயம், பரம், தத்துவம்" என்பதாதி உபக்கிரம உபஸம்ஹார பர்யாலோசனையால் நிஷ்க்ருஷ்டரூபத்தால் நிர் விசேஷப் பிரஹ்மப் பிரதிபாதனத்தின் கண்ணே தாத்பர்ய மென அறிக.

விசிஷ்டம் வேறு பதார்த்த மெனக்கொண்டு பிரமாண பலத்தால் உமார்த்த விக்ரஹ விசிஷ்டத்திற்கே ஆதிக்யம் கூறப்படுகின்றதென யாது கூறப்பட்டது, அதுவும் பொருத்தமின்று; விஷ்ணு சிவப் பிரதிபாதக சகல சுருதி ஸ்மிருதி புராணாதிகளில், முமுக்ஷு உபாஸ்யத்தன்மை. ஞானத்தைக் கொடுக்குந் தன்மை முதலியவற்றிற்கு உபய சாதாரணத்தன்மை பிரதிபாதித்தலான், அவற்றிற்குத் தாரதம்ய கற்பனம் யுக்தமன்றென விது கூறப்படுமாகலின். அற்றேல், இங்ஙனமாயினும் "எது பூர்வம் பிரஹ்மாவை உண்டாக்கினது—அடைக்க"; "உமாசகாயனை—பின்றல்" என்பனவாதி சுருதிகளால் பரமசிவனுக்கு முமுக்ஷு உபாஸ்யத்தன்மை பிரதிபாதித்தலான்; அவனுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குந் தன்மையால் உத்கர்ஷ முண்டாகின்றதெனின், சத்தியம்; "திருப்பாற் கடலிற் பள்ளிகொண்டிருப்பவனும், நரசிம்ம விக்ரகத்தை யுடையவனும், யோகி தியானித்தற்கு யோக்யனுமுள்ள பரம்பதிய

அறிக; எவன் அறிகின்றான், அவன் அமிருதத்தன்மையை அடைகின்றான்"; "எதனால் நமஸ்கரிக்கின்றேன் எனக் கூறப்படுகின்றது. எதனால் எனைச் சர்வதேவர்களும், முமுக்ஷுக்களும், பிரஹ்மவாதிகளும் நமஸ்கரிக்கின்றார்கள்"; "ஆத்மாவே நாசிம்ம தேவப் பிரஹ்மமாகின்றது. யாவன் இங்ஙனம் அறிகின்றான் அவன் அகாமன், நிஷ்காமன், ஆப்தகாமன், ஆத்மகாமன் அவனது பிராணன்கள் உயரக்கிளம்புவனவல; இவ்விடத்திலேயே லயமடைகின்றன. பிரஹ்மமாகவே யிருந்து பிரஹ்மத்தை அடைகின்றான்" என்பனவாதி நரசிம்மதாபனீய சுருதியாலும், "எவர்கள் சதா ராமன் நான் எனத் தத்துவத்தானே கூறுகின்றார்களோ, அவர்கள் சம்சாரிகளல்ல. நிச்சயமாக ராமனே; சம்சயமின்று. சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமுடைய ராமனை நன்கு அறிக. சதா இருதயத்தில் சர்வதேவர்களும் முமுக்ஷுக்களும் நமஸ்கரிக்கின்றார்களோ, அந்தப் பூர்ணானந்த ஏக விக்ரஹமாகிய நமஸ்கார பதத்தை நன்கு அறிக" என்பதாதி ராமதாபனீய சுருதியாலும், "புண்டரீகம் போலும் நயனத்தையும், மேகம்போன்ற காந்தியும், வைத்யுதம் (மின்னல்) போன்ற வஸ்திரத்தையும், இருபுஜங்களையும், ஞான முத்திரையையும், வனமாலையையும், கோப கோபிகளின் சாரங்கத்தையும், கற்பக விருக்ஷலதையையும், திவ்விய ஆபரண அலங்காரத்தையுமுடையவனையும், செந்தாமரைப்புஷ்பத்தின் மத்தியி லிருப்பவனையும், காளிந்தி நதி ஜலத்தின் கல்லோல சப்த சம்பந்தி வாயுக்களாற் சேவிக்கப்பட்டவனையுமுள்ள ஈஸ்வரனாகிய கிருஷ்ணனை மனதால் சிந்தித்து சம்ஸாரத்தினின்றும் முக்தனாகின்றான். எக்கிருஷ்ணன் ஒருவனாக விருந்தும் நாநாவாக விளங்குகின்றா

னே. அப்பீடத்திலிருப்பவனை எந்தத் தீரர்கள் பஜிக்கின்றார்களோ, அவர்கட்குச் சாசுவதமான சுகம் உண்டாகின்றது; மற்றையோர்கட் கன்று. நித்தியங்களுள் நித்தியனும், சேதனங்களுட் சேதநனும், அநேகங்களுள் ஏகனும் இருந்து, எவன் காமங்களைக் கொடுக்கின்றானோ, அந்தப்பீடத்திலிருக்கும் பகவானை யெந்தத் தீரர்கள் பஜிக்கின்றார்களோ அவர்கட்குச் சாசுவதமான சித்தியுண்டாகின்றது; மற்றையோர்கட்கன்று. எந்தக் கிருஷ்ண பகவான் பூர்வம் பிரஹ்மாவை யுண்டாக்கினாரோ, அவர் அவன் பொருட்டு வேதங்களை உபதேசிக்கின்றார்; ரக்ஷிக்கின்றார். ஆத்மபுத்திப்பிரகாச அவ்விதேவனது சரணத்தை முமுக்ஷு அடைகின்றான். கோபாலனை நான் எனப் பாவிக்க அவன் மோக்ஷத்தை அடைகின்றான்; அவன் அம்ருதத்தை அடைகின்றான்; அவன் பிரஹ்மவித்தாகின்றான்” என்பதாதி கோபால தாபநீய சுருதியாலும், “ஏகனாய் தேவன் நாராயணன் ஒருவனே; இரண்டாவதொருவன் இன்று. எவன் இங்ஙனம் அறிகின்றானோ அவன் விஷ்ணுவே ஆகின்றான்; அவன் விஷ்ணுவே ஆகின்றான்” என்பதாதி நாராயண உபநிஷத் வசனத்தாலும், “வியர்த்தமான ஆசையையும், வியர்த்தமான கர்மத்தையும், குதர்க்க ஞானத்தையும, விக்ஷிப்த சித்தத்தையும் உடைய மூர்க்கர்கள் ராக்ஷஸத்தன்மையையும், அசுரத்தன்மையையும் மோஹத்தையும் கொடுக்கும் பிரகிருதியை ஆசிரயித்து, சர்வபூத மஹேஸ்வரனாகிய எனது பரமபாவத்தை அறியாது என்னை மனுஷ்ய சரீரத்தை ஆசிரயித்திருப்பவனாக அறிகின்றார்கள். ஹே பார்த்த! தேவத்தன்மையையுடைய பிரகிருதியை ஆசிரயித்த மஹாத்மாக்கள், பூதாதியாயும், அவ்வியயமாயுமுள்ள என்னை அநந்நியமனதா லறிந்து பஜிக்கின்றார்கள். இட

விரதத்தையுடைய பிரயத்நவான்கள், என்னைச் சதா கீர்த்திக்கின்றார்கள். என்னைப் பக்தியால் நமஸ்கரிக்கின்றார்கள் நித்தியம் பொருந்தி உபாசிக்கின்றார்கள்" என்பதாதி பகவத்கீதா வசனங்களாலும், விஷ்ணுவிற்கும் முமுக்ஷு உபாஸ்யத்தன்மை பிரதிபாதிக்கலின், மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குந்தன்மை சித்திக்கலின். "சம்சாரத்தினின்றும் மோசகன் சாக்ஷாத் சிவனே; அந்நியனன்று; அந்நிய சகல தேவர்களும் பரம்பரையாய் மோசகர்கள்" என்பதாதி ஸ்காந்த வசன அநுரோதத்தால், பரமசிவனுக்குச் சாக்ஷாத் மோக்ஷசாதநத்தன்மை, விஷ்ணுவாதி உபாசனைக்குப் பரம்பரையாய் மோக்ஷ சாதநத்தன்மை எனக் கூறுக; "தேவத் தன்மையுடைய இக் குணமயமாயையைக் கடத்தலரிது; என்னையே யெவர்கள் அடைகின்றார்களோ, அவர்கள் இந்த மாயையைக் கடக்கின்றார்கள். மாயையால் கெட்ட ஞானத்தையுடைய அசுரத்தன்மையை ஆசிரயித்த கெட்ட கர்மங்களைச் செய்யும் நராதமர்களாய மூடர்கள் என்னை அடைவதில்லை"; "அவ்வவ் வாசையால் அபஹ்ருதப்பட்ட ஞானத்தை யுடையவர்கள் அந்நிய தேவர்களை யடைகின்றார்கள்"; "என் பக்தன் என்னையே அடைகின்றான்"; "ஓம் என ஒரு அக்ஷரம் பிரஹ்மம்"; "மீண்டு ஜன்ம மின்று" என்பனவாதி பகவத்கீதா வசன அநுஸாரத்தால் விஷ்ணு உபாசனைக்கே சாக்ஷாத் மோக்ஷசாதநத்தன்மை, சிவாதி உபாசனைக்குப் பரம்பரையாக அர்த்த சாதநத்தன்மை என்னும் அர்த்தம் சமானமாகலானும்; "பிரஹ்மவித்துப் பரத்தை அடைகின்றான்"; "பிரஹ்மவித்துப் பிரஹ்மமே யாகின்றான்"; "மோக்ஷத்தின் பொருட்டு வேறு மார்க்க மின்று" என்பனவாதி பிரபல சுருதிகளால் ஞானத்திற்கே சாக்ஷாத்

மோக்ஷ சாதநத்தன்மை அறியப்படுதலின், உபாசனை மாத்திரத்திற்குப் பரம்பரையாய் மோக்ஷ சாதநத்தன்மை என்னும் அர்த்தமே கூறவேண்டுதலானும்.

அற்றேல், இங்ஙனமாயினும், "எவ்வெவம் மூர்த்தியை ஆசிரயித்து ஜநங்கள் பிரஹ்ம பாவனையால் ஆராதிக்கின்றார்கள் அவ்வெல்லோரும் சங்கரனைக் கிரமமாக அறிகின்றார்கள். நிஷ்காமர்கள் ருத்திர மூர்த்தியை ஆராதித்துப் பிரசாதத்தால் சர்வவிடத்திலு மிருக்கும் சிவனை யத்நமின்றியே அறிகின்றார்கள்" என்பதாதி ஸ்காந்த வசந அநுரோதத்தால் சிவ உபாசனைக்கே சாக்ஷாத் ஞாநசாதநத்தன்மை, விஷ்ணு உபாசனைக்குச் சிவ உபாசனை வாயிலாய் ஞான சாதநத்தன்மை எனின், அற்றன்று; "புண்ணிய கர்மத்தையுடைய ஜீவர்கள் பாபமின்றித் திட விரத முடையவர்களாய் என்னைப் பஜனை செய்கின்றார்கள்; அவர்கள் துவந்துவமும், மோஹமு மின்றியவர்களாகின்றார்கள். எவர்கள் ஜராமரண மோக்ஷத்தின்பொருட்டு என்னை ஆசிரயித்து யத்நஞ் செய்கின்றார்கள், அவர்கள் பிரஹ்மமே. அவர்கள் சகல அத்தியாத்மத்தையும் சகல கர்மத்தையும் அறிந்தவர்களாகின்றார்கள். எவர்கள் அந்நிய தேவதையின் பக்தர்கள், அவர்கள் உண்மையாக இதனினின்று நழுவுகின்றார்கள்" என்பதாதி பகவத் வசநத்தானும், "சுருதி யுக்தி பிரமாணங்களால், சந்திர பேதம் தசதிக்குப் பிராந்திகள் போன்று நிராகரித்திருத்தலின, எது பரியந்தம் சர்வஜகத்தும எனது சொரூபமாகப் பார்க்கப்படவில்லை, அது பரியந்தம் எனதாராதனபரனாகுக; எவன் சிரத்தாவானாயும் அதி ஊர்ஜித பக்தியை யுடையவனாயு மிருக்கின்றானோ, அவ னிருதயத்தில் நான் அகோராத்திரம் விளங்குகின்றேன்.

ஶ்ருதி சாரசங்கிரகமாய இந்த ரஹஸ்யம் என்னால் நிச்
சயிக்கப்பட்டு உனக்குப் பிரியத்தாற் கூறப்பட்டது"
என்பதாதி ராம வசநத்தாலும், "பாஸ்கரனது பக்தனாய
நரனுக்கு அவனது பிரசாதத்தாலேயே ஏழு ஜன்மத்
தில் ருத்திர பக்தி உண்டாகின்றது. சங்கரனது பக்
தனாய நரனுக்கு ஏழு ஜென்மங்களில் அவனது பிரசா
தத்தாலேயே விஷ்ணு பக்தி உண்டாகின்றது. எந்த
வாசுதேவனது பக்தனாய நரனுக்கு அவனது பிரசாதத்
தாலேயே ஏழு ஜன்மங்களில் வாசுதேவனிடத்தில்
லயத்தை அடைகின்றான்" என்பதாதி வாமந புராண
அநுஸாரத்தாலும், விஷ்ணு உபாசனைக்குச் சாக்ஷாத்
ஞானத்தன்மை, சிவாதி உபாசனைக்கோ, விஷ்ணு உபா
சனையின் வாயிலாய் ஞான சாதநத்தன்மை என்னும்
இவ்வர்த்தம் சமானமாகலின்.

"நீ தேவர்களிற் பிராமணனாகின்றாய்; நான் மனி
தர்களுள் பிராமணனாகின்றேன்; பிராஹ்மணன் பிரா
ஹ்மணனை நடத்துகின்றான்; உன்னை நடப்பிக்கின்
றேன்" என்பதாதி ஶ்ருதியால் சிவனுக்கே பிராஹ்
மண உபாஸ்யத்தன்மை பிரதிபாதிக்கப் படுகின்றதெ
னக் கூறற்க; முன்னுதாஹரித்த நரசிம்ஹ கோபால
தாபநீயாதி ஶ்ருதிகளாலும், "மீண்டு பிராஹ்மணர்
புண்ணியர்களா?" என்பதாதி பகவத்கீதா வசநங்களா
லும், விஷ்ணுவிற்கும் பிராஹ்மண உபாஸ்யத் தன்மை
யென்னு மர்த்தம் சமான மாகலின். ஆகலின், சிவனுக்
குத் துரீயமூர்த்தி அங்கீகரிக்கினும், தனதிச்சா கற்பித
சகல பரமேஶ்வர விக்ரஹங்களில், அநாவிருத சைதந்
நியத்தன்மை, முமுக்ஷு உபாஸ்யத்தன்மை, ஞானத்
தைக் கொடுக்குந் தன்மையாதி விசிஷ்டப் பரமேஶ்
வரன் ஒரு ரூபமாக விருத்தலின், அதன்கண் தரதம
பாவ முறைத்தல் பொருந்த மின்று.

மற்றும், எங்ஙனம் பிரமாண பலத்தால் சிவனுக்குத் துரீய மூர்த்தி அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது, அது போன்றே விஷ்ணுவிற்கும் துரீய மூர்த்தி அங்கீகரிக்கற்கு ஆதார மிருக்கின்றது. விஷ்ணுவிற்குத் துரீய மூர்த்தி யிருப்பதிற் பிரமாண மின்றெனக் கூறற்க. "நாராயணனொருவனே யிருந்தான். அவனினின்றும் இந்த விசுவம் ஹிரண்யகர்ப்பன் அக்நி யமன் வருணன் விஷ்ணு ருத்திரன் இந்திரர்கள் உண்டாகின்றனர்" என்பதாதி பைங்கி ரஹஸ்ய பிராஹ்மணத்தாலும், "காரண புருஷஸ்ய நாராயணஸ்ய" என்பதாதி நாராயண உபநிஷத் வசனத்தாலும், "ஜாக்ரத்திற் பிரஹ்மா, ஸ்வப்நத்தில் விஷ்ணு, சுழுப்தியில் ருத்திரன், துரீயத்தில் அக்ஷரம். அது ஆதித்யரூப விஷ்ணுவும் சிவனும்" என்பதாதி பிரஹ்ம உபநிஷத் வசனத்தாலும், "எது நரசிம்ஹ ஏகவாக்கியமாயும் பிரஹ்மாவாயும் விஷ்ணுவாயும் மஹேஸ்வரனாயும் (இருக்கின்றது) அதன் பொருட்டு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்" என்பதாதி நிருசிம்ம தாபநீய உபநிஷத் சுருதியாலும், "எது ஸ்ரீராமசந்திரனும், அத்வைத பரமானந்த பகவானும், எது பிரஹ்மா விஷ்ணு ஈசுவரனுமா யிருக்கின்றது அதன் பொருட்டு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்" என்பதாதி ராம தாபநீய உபநிஷத் சுருதியாலும், "அரை மாத்திரை சொரூபம் கிருஷ்ணன். எதில் ஜகத்து நிலைத்திருக்கின்றது. கிருஷ்ணரூப ஜகத் கர்த்தாவிடத்தில், மூலப் பிரகிருதியாகிய ருக்மணி" என்பதாதி கோபாலதாபநீய சுருதியாலும், துரீய நாராயண நரசிம்ஹ ஸ்ரீராம கோபாலர்கள் பிரதிபாதிக்கப் படுதலின்.

புகன்ற பைங்கி ரஹஸ்ய ப்ராஹ்மணாதிகளில் நாராயணாதிகட்கு மாயா உபஹித பரஹ்ம அபேத அபிப்

பிராயத்தால் அவ்விடத்தில் நாராயணாதி சப்தப் பிர
யோகமாகலின், துரீய நாராயணப் பிரதிபாதன மன்
றெனக் கூறுக; அதர்வசிகாதிகளிலும் சிவனுக்கு
மாயா உபஹிதப் பிரஹ்ம அபேத அபிப்பிராயத்தால்
சம்பு சிவாதிப் பிரயோகப் பொருத்தம் சமானமாக
லின். எக்கால் அதர்வசிகாதிகளில் விரோதமின்மை
யின், ஜகத்காரணப் பிரஹ்மத்தின் உபாசனையின்
பொருட்டே சம்பு சிவாதி சப்தத்தால் துரிய சிவமூர்
த்தி பிரதிபாதிக்கப் படுகின்றது என அங்கீகரிப்படு
கின்றது. அக்கால் வைங்கி ரஹஸ்யப் பிராஹ்மணாதிகளி
லும் விரோதமின்மையின், ஜகத் காரணப் பிரஹ்மத்
தினது உபாசனையின் பொருட்டே நாராயண நரஸிம்
ஹாதி சப்தங்களால் துரிய நாராயணாதி மூர்த்திகள்
பிரதிபாதிக்கப் படுகின்றனவெனப் பிரபந்தத்திலும்
திருஷ்டியைக் கொடுங்கள். ஆகவே, உரைத்த சகல பிர
மாணங்களின் அவிரோதத்தை இச்சிக்கும் அச்சமதி
யுடையவர்களால் மாத்சர்யத்தை விட்டு "சித்ஜடங்க
ளில் எவன் திருஷ்டா அவன் அச்சுதன், ஞானவிக்ர
ஹன், அவனே மஹாதேவன், அவனே மஹா அரி,
எவன் என்னைத் துவேஷிக்கின்றான் அவன் உன்னைத்
துவேஷிக்கின்றான்; எவன் உன்னை அவன் பின்னால்
என்னை. ஹே ஜகத்பதியே! நம்மிருவருக்கும் சப்
தங்களாலும் அர்த்தங்களாலும் பேதமில்லை ஹே
கோவிந்த! லோகத்தில் உனது எந்த நாமங்கள்
கூறப்படுகின்றன அவையே எனது நாமங்கள்;
இதில் விசாரமில்லை; சிவரூபமாய விஷ்ணுவின்
பொருட்டும், விஷ்ணு ரூபமாய சிவன் பொருட்டும் எங்
ஙனம் பேதம் பாரக்க மாட்டேன், அங்ஙனமே எனக்கு
ஆயுளில்" மங்களமுண்டாகுக; என்பதாதி சுருதி

பாரத ஸ்காந்தாதி அநேகப் பிரமாண அநுஸாரத்தால் சகல வைதிக சம்மத பகவத்பாத அங்கீகார கேவலாத்வைத மார்க்கத்தையே அநுஸரித்து அரி அரர்கட்கு அர்த்தத்தாலும், சப்தத்தாலும், அபேதத்தையே அங்கீகரித்து, விஷ்ணு உத்கர்ஷப் பிரதிபாதக, சிவ உத்கர்ஷப் பிரதிபாதக, சகல சுருதி ஸ்மிருதி இதிகாசபுராணங்கட்கும் அவிரோதம் ஸ்தாபிக்குக. ஆகலின், துரீயமூர்த்தி அங்கீகார பக்ஷத்தில் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திராதி குணமூர்த்திகளில் அநுஸ்யூத பரமேஸ்வரனொருவனே யாகலின், உபாஸ்யதேவர்களில் தர தம பாவகற்பனை பொருத்தமின்று. இங்ஙனங் கொள்ளாது, ஒரு பரமேஸ்வரனுக்கே தர தம பாவ மங்கீகரிக்கின், நாநாத்தன்மை பிராப்தமாகலின்; "ஏதலி னின்றும்" என்பதாதி காரண ஏகத்துவ போதக சுருதி விரோதப் பிராப்தம் பூர்வமே புகலப்பட்டிருத்தலின். மற்றும், மந்திர சாஸ்திரத்தில் பிரஹ்ம ருத்திர விஷ்ணு கௌரீ சரஸ்வதீ லக்ஷ்மியாதிகட்கு ஈஸ்வரபாவம் பிரதிபாதித்து, எங்ஙனம் பக்திப்பிரதானம் அங்ஙனமே உபாசனை விதிக்கப்படுதலின்; அச்சாஸ்திர விரோதப் பிராப்தியும் வரும். அது மந்திரசாஸ்திரத்தில் "ஒரே சர்வேஸ்வரன் பிராந்தியால் சதா பின்னம் போன்று பார்க்கப்படுகின்றான். எங்ஙனம், ஆகாசம் கடாகாச மடாகாச பேதத்தால் போக மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் ஜகன்மய தேவன் பரமாத்மா. அந்த ஆநந்த விக்ரஹத்தையே யோகீந்திரர்கள் நாநாவாக உபாஸிக்கின்றார்கள். மஹாதேவன், வாசுதேவன், சிவன், விஷ்ணு, அரன், அரி, ருத்திரன், விரிஞ்சி, பாகாரி என்னு மிவைகளால் கூறப்படும் புருஷன்; பிரகிருதி, மோஹநி, வித்தியா, தக்ஷகந்யா, அத்திரிஜா, ரமா, வாணி, குத்தி

ராங்கிரா, காளி, ஸ்ரீ, தாரா, ஜகன்மாதா, காயத்திரி, பிரஹ்மவித்தியா என ஒரு தேவதை கூறப்படுகின்றது. ஒரு பரப்பிரஹ்மமே, புருஷ ஸ்திரீ ரூப விபாகத்தால் இருவித சொரூபம்; அவற்றுள் ஒன்றை உபாஸித்து சுகத்தை அடைக" எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

அற்றேல், பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திரர்கட்கு ஈஸ்வரகோடிப் பிரவிஷ்டத் தன்மையிற் பரஸ்பரம் உபாஸ்ய உபாஸக பாவப் பிரதிபாதக சுருதி ஸ்மிருதி இதிகாச புராணாதிகட்குக் கதி என்னை எனின்; கூறப்படுகின்றது. "என்னாற் பிரார்த்தனை செய்யப்பட்டதை லோகத்தி லுள்ளவர்கள் அநுவர்த்திக் கின்றார்கள். ஹே பாண்டவ நந்தன! எனக்கு ஒன்றும் கொடுக்கவேண்டியதின்று என்பதாயினும் நான் மனதால் நன்கு சிந்தித்துச் சர்வேஸ்வரனைப் புத்திரன்பொருட்டு நான் ஆராதித்தேன்; தன்னைத் தன்னால்" என மோக்ஷதர்மத்தில் பார்த்தனைக் குறித்துப் பகவத் வசனத்தால் சகல காமங்களையும் அடைந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்குச் சிவ உபாஸனை லோகாநுக்கிரகத்தின் பொருட்டென அறியப்படுகின்றது. இந்நியாயத்தால் சிவனுக்கும் சிலவிடத்து விஷ்ணு உபாஸனை லோகாநுக்கிரகத்தின் பொருட்டென்பது சித்திக்கின்றது. ஆகவே, சிவ விஷ்ணு வாதி பரஸ்பர உபாஸனைப் பிரதிபாதக வசனங்கட்கு எல்லோரும் அவ்விதப் பிரதிபாதன வாயிலாய் அவ்வம் மூர்த்தியுபாசனை அவசியம்செய்யத் தக்க பரத்தன்மையே யாம். இங்ஙனம் அங்கீகரியாது ஈஸ்வரகோடிப் பிரவிஷ்ட பிரஹ்மாதிகட்கு ஸ்வப் பிரயோஜனத்தின்பொருட்டே பரஸ்பர உபாசனை யென அங்கீகரிக்கின், பரமேஸ்வரனுக்கு நித்திய முக்தத்தன்மை பாப மின்மையாதி விரோதம் வருதலின்.

அற்றேல், இங்ஙனமிருக்கினும், சிவதத்துவ விவேக பிரஹ்மதர்க்கஸ்தவ முதலிய கிரந்தங்களில் விஷ்ணுவிற்குச் சிவ அபேக்ஷையால் நிகர்ஷப் பிரதிபாதனம் பார்க்கப்படுதலானும், ராமாதி அவதாரங்களில் கௌசல்யாதி கர்ப்பவாச சோகமோஹாதி ஜீவலிங்கம் பார்க்கப்படுதலானும், விஷ்ணுவிற்கு ஜீவபாவமே அங்கீகார மெனப் பிரதீதியாவதின் அதன் விரோதம் வருமெனின், அற்றன்று; அக்கிரந்த மியற்றிய அப்பய்ய தீக்ஷித சரணர்களால் பிரதிவாதி நிராகரணத்தின் பொருட்டு விஷ்ணுவிற்குச் சிவ அபேக்ஷையால் நிகர்ஷம் பிரதிபாதிக்கப்படுவார், உண்மையாக அதிற் றாற்பர்யமின்மையின், அப்பிரதிபாதனத்திற்கு நிந்தை கூடாமெனனும் அபிப்பிராயத்தால் சிவ உபாசனை அவசியம் செய்யத்தக்கதெனுந் தாத்பர்யமாகலின். இதனாலேயே, மத்வமத வித்வம்சனத்தில், அவர்களாலேயே "சாஸ்திரத்தினது விஷயமாய சிவனை அல்லது விஷ்ணுவைக் கூறினும் இஷ்டமான அதைக் கிரகிக்க; அந்தச் சகுணப்பிரஹ்மமும் பஜனை செய்யும் நமக்கு விரோதம் அத்தியந்தம் தோன்றவில்லை. சாஸ்திர மறிந்தவர்கட்கு நிந்தைகூடாது; சூத்திரங்கட்கு வேறு அர்த்தமுமின்று; பகவத் வாக்கியம் உசிதம்" எனவும், சிவகர்ணாமிருதத்தின்கண்ணும்—"நாராயணனைப் பரம்பிரஹ்மமெனக் கூறுகின்றார்கள்; அதுவும் நாராயணனுக்குச் சிவ அபேதபக்ஷத்தில் அற்பமும் விரோத மின்று. பேதபக்ஷத்திலோ, நாராயணனுக்குப் பரப்பிரஹ்ம பாவனையாற் சித்தித்த அத்தன்மையின் வர்ணனையாமிக" எனவும், சிவாநந்த லஹரியிலும், சித்தாந்த லேச சங்கிரகத்திலும் "பரமேஸ்வரனுக்கு ரகுநாதாதி அவதாரத்தில் தபஸ்வித்தன்மை,

துக்க சம்பந்தாதி கேட்கப்படுதலின், முக்தர்கட்கும் ஈஸ்வரபாவத்தில் மீண்டு பந்தம் வருவதின்று; அப் பரமேஸ்வரனுக்கு விப்பிரசாப அமோகத்வாதி தான் இயற்றிய மரியாதையைப் பரிபாலனத்தின்பொருட்டு ஒருகால் பிருகு சாபாதி சத்தியத்தன்மையை அறிவித்தற்பொருட்டு நரன் போன்று ஈஸ்வரனுக்கு அதன் அபிநய மாத்திர பரமாகலின். இங்ஙனங் கொள்ளா தொழியில், அவ் வீஸ்வரனுக்கு நித்திய முக்தத்தன்மை, நிந்தை யின்மை, ஸ்வதந்தரத்தன்மை, சமான மின்மை, அதிக மின்மையாதி சுருதி விரோத மாகலின்" எனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகலின், வியாஸ அங்கீகார கேவலாத்வைதரூப சச்சிதாநந்த அகண்ட நிர்விசேஷப் பரப் பிரஹ்மமே மாயா உபஹித அபூர்த்த ரூபத்தாலும், ஜகத் ஜன்மாதி காரணத்தன்மை ரூபத்தாலும், பிரஹ்ம விஷ்ணுருத்திர ராம கிருஷ்ணாதி ரூபத்தாலும், முமுக்ஷு உபாஸியத்தன்மையும், அதன் பிரசாதத்தானேயே பிரஹ்மஞான பிராப்தியும் என இவ்வெல்லாம் நல்லோரு மரிக்கு மாறு கூறப்பட்டன.

நிறந்தருந் தெய்வ வியாஸதாத் பரிய
  நிர்ணயஞ் செய்யுமிப் பூர்ணச்,
சிறந்திடு பதியின் பிரபையை யுண்டு
  சீர்மிகு மாநந்த மடைக,
அறந்தருஞ் சத்தா மணச்சத்தி யுடைய
  வருஞ்சகோ ரங்கடா நன்கு,
துறந்துள ரியாரு மிதனையே நன்கு
  அரிதமா வறிந்துமே கொள்க.

பொய்யதாம் பேத வாதிகள் மனதைப்
பேதனம் புரிந்திடு போது,
மெய்யதாம் பிரம தத்துவ மறிந்த
விவேகிக ளாலுமே யிந்தச்,
செப்பமா தரமா ணமுனிசித் தாந்தஞ்
செய்யவத துமைவதடியன் முபுநதான்,
உய்யவே சிறப்பா யுரைக்கவே வேண்டு
முறுதியெல் லாந்தரு பாதோ.

ஸ்ரீமத் வேதாந்தசித்தாந்த ரஹஸ்யார்த்தப் பிரகாச துரந்தராய
ஸ்ரீமத் அய்யண்ணா தீக்ஷிதரா லியற்றப்பட்ட
வியாஸ தாத்பர்ய நிர்ணயம்
முற்றுப்பெற்றது.

புஸ்தக விளம்பரம்.

வேதாந்த டிண்டிமம்.

(வேதாந்தப் பேரிகை.)

இது சம்ஸ்கிருதத்தி லிருந்து சோவிலூர் ஸ்ரீ சுப்பய்ய சுவாமிகளால் மந்தரும் உணருமாறு மூலஞ் செய்யுள் வடிவமாயும் அதை விளக்கத் தெளிவான உரையு மியற்றப்பட் டிருக்கின்றது. இது போன்ற வேதாந்த நூற்கள் தமிழில் மிகக் குறைவே. ஆகலின் இது வேதாந்த அப்பியாசிகள் ஒவ்வொருவரிடத்தும் அவசிய மிருக்க வேண்டும். அணா நான்கு.

வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நாவலி.

இதில் நாநாஜீவவாதக் கட்டளை, கீதாசாரத் தாலாட்டு, சசிவன்ன போதம், மஹாராஜா துறவு, வைராக்கிய சதகம், வைராக்கிய தீபம், இலக்ஷணாவிர்த்தி, வேதாந்த சூடாமணி, கைவல்ய நவநீதம் ஆக ஒன்பது புத்தகங்க ளடங்கி யிருக்கின்றன. இது 32 பேஜி பாக்கட்சைஸில் 50 பவுண்டு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு இரண்டு மகான்களினது படத்துடன் கூடி யிருக்கின்றது. இதன் விலை ரூபாய் 1 - 0 - 0.

விவேக சூடாமணி.

சுத்தபாடம் - டாக்கெட்சைஸ் - விலை அணா 8.

இது ஸ்ரீசங்கர பூஜ்ய பகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகளவர்களால் திருவாய்மலர்ந் தருளப்பட்டது இந்நூல் தமிழ்மக்கட்குப் பெரிதும் பயன்படுமாறு திருவிடை மருதூர்ப் பிட்சு சாஸ்திரிக ளென்னும் உலகநாத சுவாமிகளவர்களால் 671 பாடலாக மொழி பெயர்த்தருளப் பட்டது இதில் 164 அரியபெரிய விஷயங்க ளடங்கி யிருக்கின்றன. இது முமுட்சுக்களொவ்வொருவராலும் பொன்னே போல் போற்றப் படுவது; ஆத்மாநாத்ம விவேகமடைதற்குப் பரம சாதனமாயுள்ளது.

ரிபுகீதைத்திரட்டு (குறிப்புரையுடன்.)

மகா இதிகாசங்களு ளொன்றாகிய சிவரகசியத்தின் ஆறாவது அம்சத்திலுள்ள ரிபுகீதை வடமொழிப் பயிற்சியுடையார்க் கன்றித் தமிழருக் குபயோக மாகாதிருத்தலை நோக்கித் திருவிடை மருதூர்ப் பிட்சு சாந்திரிகனென்று வழங்கும் உலகநாத சுவாமிக ளவர்களால் 1924 பாடலாகத் தமிழில் மொழி பெயர்த் தருளப்பட்டது இது தமிழ்மக்க ளியாவருக்கும் பெரிதும் உபயோகமாகும்படி விஷயப் பொருத்தம் விடாது 874-பாடலாகத் திரட்டப் பட்டு அவசியமான விடங்களிற் குறிப்புரை யெழுதப்பட்டு உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் சுத்தப்பிரதியாக அச்சிடப்பட் டிருக்கின்றது. இது முமுட்சுக்க ளொவ்வொருவராலும் அத்தியாவசியகமாய் விரும்பத்தக்க தென்பது மிகு பிரசித்தம். காலிக்கோ பையண்ட் - விலை ரூபாய் 1 - 0 - 0.

சிவப்பிரகாசப் பெருந்திரட்டு.

(குறுந்திரட்டுடன்).

இத் சொரூபாநந்தரால் திரட்டப்பட்டது;

இதுகாறும் வெளிவராதது;

சாஸ்திரரூபமா யுள்ளது.

இதில் 224 அதிகாரங்க ளிருக்கின்றன. முமுட்சுக்களுக்கே யன்றி, மதங்களின் சொரூபங்களையும் அவற்றின் பேதங்களையும் அறிய விருப்ப முடையாருக்கும், உபந்நியாசர்கட்கு மிந்நூல் பெருங் கருவியா யுள்ளது. இதில் 2821 செய்யுட்களிருக்கின்றன; பெருந்திரட்டி லில்லாத குறுந்திரட்டில் 424 செய்யுட்களு மிருக்கின்றன இது டிம்மி 8 - பக்கங்கொண்ட 80 - பாரமளவுள்ள புத்தகம். விலை ரூபாய் மூன்று.

ஆநந்த ராமாயணம்.

இதுகாறும் தமிழில் வாராதது. இது வால்மீகி மகரிஷியால் வடமொழியி லியற்றப்பட்டது இதில் வால்மீகி ராமாயணத்திலில்லாத அநேக விஷயங்களிருக்கின்றன. ரூபாய் 5.

விஷ்ணு புராணம் ரூ	2	8	வேதாந்த பரிபாஷை	0	10
அத்யாத்மராமாயணம்	2	8	நவநீதசாரம்	0	8
குமாரதேவசாஸ்திரம்	0	10	வேதாந்த சாரம்	0	10
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	1	8	மோக்ஷசாதன விளக்கம்	2	0
இந்து பைபில்	1	12	அறிவானந்த சித்தியார்	0	4
மதவிருக்ஷம்	1	12	சிவமஹிம்ந ஸ்தோத்திரம்	0	1
பிரபஞ்சஜோற்பத்தி	2	0	நாடகம்	0	4
நாலாயிரப் பிரபந்தம்	3	10	மநநமாலை	0	2
நியாயப்பிரகாசம்	4	0	தோத்திரக்கொத்து	0	1
பக்தமாலாவசனம்	3	8	விருத்திரத்நாவலி	0	12
வேதாந்தமகாசிந்தாமணி	4	0	பாலபோதகம்	1	0
தத்துவஞானபோதகசாரம்	1	0	விசாரசந்திரோதயம்	1	4
சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கம்	0	14	பஞ்சதசி-2 வால்யம்	10	0
திருக்குத்திருசியவிவேகம்	0	14	விருத்திப் பிரபாகரம்	4	0
வேதாந்த இலக்கணம்	0	8	அபரோக்ஷானுபூதி	0	5
நிஷ்டானுபூதி உரையுடன்	0	10	பஞ்சீகரண முதலியன	[illegible]	[illegible]
மகாவாக்கிய ரகசியம்	0	4	உத்தரகீதை	0	4
சொரூபசாரம்-உரையுடன்	0	6	குருகீதை	0	6
சூதசங்கிதை வசனம்	1	0	இராமகீதை	0	[illegible]
சித்தாந்த பிந்து	0	8	தருக்க கௌமுதி	0	6

கம்பராமாயணம் வசனம் 2 - வால்யம் படத்துடன்	6	0
திருக்குறள் - பரிமேலழகருரை தெளி பொருள் விளக்கம், கருத்துரை-குறிப்புரை-2 வால்யம்.	6	0
திருமூலர் திருமந்திரம் குறிப்புரையுடன்	3	8
சர்வதரிசன சங்கிரகம் - இதில் உலோகாயத முதல் வேதாந்த மீறாகப் பதினாறு மதங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.	2	8
பிரபுலிங்கலீலை-உரையுடன்	2	8
கைவல்யம்-பொன்னம்பல சுவாமிகளுரை	2	4
கைவல்யம்-சச்சிதானந்த சுவாமிகளுரை	1	0
வேதாந்த சூளாமணி உரையுடன்	1	4
பஞ்சதசப் பிரகரணம்-வசனம்	1	0

தர்க்க பரிபாஷை-குறிப்புரையுடன்	1	0
பஞ்சதசி-செய்யுள்-பாக்கெட் சைஸ்	0	10
திருவாசகம்-பாக்கெட்சைஸ்	0	10
தருக்காமிர்தமும்-பிரஸ்தான பேதமும்	0	8
வேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரகம்	0	8
ஏகசாரிய மகாவாக்யம் உரையுடன்	0	3
பிரத்தியட்சாநுபூதி விளக்கம்	0	8
சிவஞானபோதம் உரையுடன்	0	8
பாட்டியற்கொத்து - உரையுடன்-இதில் வச்சணந்திமாலை, சிதம்பர பாட்டியலின் பொருத்தவியல் முதலிய நவநீதப்பாட்டியல் அடங்கியிருக்கின்றன	0	6
வேதாந்தசாராமிர்தமும், அசுதுவிதரச மஞ்சரி மூலமும் உரையும்	0	6
ஏகசிந்தாமணி-வேதாந்த பரிச்சேதம்	0	6
ஆத்மபோதமும்-தத்துவபோதமும்	0	5
இதாசாரத்தாவளி - உரையுடன்	0	4
ஸ்ரீசங்கர நீலகண்டாசார்ய சம்வாதம்	0	4
கைவல்லியநவநீதம்-மூலம் பாக்கெட்சைஸ்	0	3
வேதாந்த சூடாமணி-மூலம்பாக்கெட்சைஸ்	0	2½
வாக்யசுதையென்னும் திருக்குத்திருசிய விவேகம்-மூலமும்-உரையும்	0	2
தத்துவமசி மகாவாக்யமும் 4மகாவாக்யமும்	0	2
பிரஹ்மவிதாசீர்வாத பத்ததி	0	1
அத்துவிதவுண்மை-பாக்கெட் சைஸ்	0	1

லோகோபகாரி ஆபீசு,

கோமளீசுவரன் பேட்டை, சென்னை.